

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold	<i>Retsakter vedtaget i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union</i>	
	2001/496/FUSP:	
	* Rådets afgørelse af 25. juni 2001 om ordningen for nationalt militærpersonale, som udstationeres ved Generalsekretariatet for Rådet med henblik på Den Europæiske Unions Militærstab	1
	<hr/>	
	<i>I Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk</i>	
	* Rådets forordning (EF) nr. 1338/2001 af 28. juni 2001 om fastlæggelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmøntneri	6
	* Rådets forordning (EF) nr. 1339/2001 af 28. juni 2001 om udvidelse af virkningerne af forordning (EF) nr. 1338/2001 om fastlæggelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmøntneri, til også at omfatte de medlemsstater, der ikke har indført euroen som fælles valuta	11
	Kommissionens forordning (EF) nr. 1340/2001 af 3. juli 2001 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager	12
	Kommissionens forordning (EF) nr. 1341/2001 af 3. juli 2001 om ændring af forordning (EF) nr. 169/2001 og om forhøjelse af den mængde, der udbydes i løbende licitation med henblik på videresalg på det indre marked af ris fra det italienske interventionsorgan, til 70 000 tons	14
	* Kommissionens forordning (EF) nr. 1342/2001 af 3. juli 2001 om ændring af forordning (EF) nr. 795/2001 om særforanstaltninger, der fraviger forordning (EF) nr. 174/1999, (EF) nr. 800/1999 og (EF) nr. 1291/2000 for mælk og mejeriprodukter	15
	* Kommissionens forordning (EF) nr. 1343/2001 af 3. juli 2001 om ændring af forordning (EF) nr. 449/2001 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2201/96 for så vidt angår støtteordningen for forarbejdede frugter og grøntsager	16

Kommissionens forordning (EF) nr. 1344/2001 af 3. juli 2001 om fastsættelse af, i hvilken udstrækning ansøgninger om importrettigheder for oksekød i henhold til forordning (EF) nr. 1080/2001 kan imødekommes	17
Kommissionens forordning (EF) nr. 1345/2001 af 3. juli 2001 om fastsættelse af, i hvilket omfang ansøgninger om importrettigheder, som er indsendt i juni 2001 for ungtyre bestemt til opfedning, kan imødekommes	18

II Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

Kommissionen

2001/497/EF:

- * **Kommissionens beslutning af 15. juni 2001 om standardkontraktbestemmelser for overførsel af personoplysninger til tredjelande i henhold til direktiv 95/46/EF ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2001) 1539)** 19

2001/498/EF:

- * **Kommissionens beslutning af 19. juni 2001 om ottende ændring af beslutning 95/124/EF om listen over godkendte akvakulturbrug i Tyskland ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2001) 1627)** 32

2001/499/EF:

- * **Kommissionens beslutning af 3. juli 2001 om ændring af beslutning 2000/639/EF og 2000/773/EF for så vidt angår EF-tilskuddet til medlemsstaternes programmer for overvågning af BSE for 2001 (meddelt under nummer K(2001) 1748)** 36

Berigtigelser

- * **Berigtigelse til Kommissionens forordning (EF) nr. 1529/1999 af 13. juli 1999 om tarifiering af visse varer i den kombinerede nomenklatur (EFT L 178 af 14.7.1999)** 40

(Retsakter vedtaget i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union)

RÅDETS AFGØRELSE

af 25. juni 2001

om ordningen for nationalt militærpersonale, som udstationeres ved Generalsekretariatet for Rådet med henblik på Den Europæiske Unions Militærstab

(2001/496/FUSP)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

Artikel 2

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 28, stk. 1,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 207, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådet traf den 22. januar 2001 afgørelse 2001/79/FUSP om nedsættelse af Den Europæiske Unions Militærkomité⁽¹⁾.
- (2) Rådet traf den 22. januar 2001 afgørelse 2001/80/FUSP om oprettelse af Den Europæiske Unions Militærstab⁽²⁾.
- (3) Medlemmerne af Militærstaben er omfattet af de bestemmelser, der fastsættes i en rådsafgørelse.
- (4) Disse bestemmelser bør derfor fastsættes —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Definition

1. Bestemmelserne i denne ordning gælder for udstationerede nationale militærpersoner, i det følgende benævnt »udstationerede militærpersoner«, der udstationeres ved Generalsekretariatet for Rådet, i det følgende benævnt »Generalsekretariatet«, i overensstemmelse med afgørelse 2001/80/FUSP.

2. De personer, der er omfattet af denne ordning, skal under deres udstationering være ansat i lønnet tjeneste i en væbnet styrke i en af Den Europæiske Unions medlemsstater.

3. De udstationerede militærpersoner skal være statsborgere i en af Den Europæiske Unions medlemsstater.

⁽¹⁾ EFT L 27 af 30.1.2001, s. 4.

⁽²⁾ EFT L 27 af 30.1.2001, s. 7.

Udstationeringens varighed

1. De udstationerede militærpersoner kan udstationeres i højst tre år. I ekstraordinære tilfælde og under hensyn til udførelsen af særlige opgaver kan udstationeringsperioden dog forlænges med op til et år.

I hele udstationeringsperioden skal de udstationerede militærpersoner gøre tjeneste på fuldtid.

2. Når militærpersoner stilles til rådighed, skal udstationeringens forventede varighed fastsættes ved den i artikel 18, stk. 2, omhandlede brevveksling.

3. Generelt kan en militærperson kun udstationeres ved Generalsekretariatet en enkelt gang. En militærperson, der allerede har været udstationeret, kan dog udstationeres igen, når der, bortset fra i undtagelsestilfælde, går mindst tre år mellem den foregående og den nye udstationeringsperiode, hvis forholdene begrundet det og efter aftale med generalsekretæren/den højtstående repræsentant.

Artikel 3

Opgaver

1. Under ansvar af generalsekretæren/den højtstående repræsentant udfører de udstationerede militærpersoner den mission og de opgaver samt varetager de funktioner, de har fået overdraget i overensstemmelse med bilaget til afgørelse 2001/80/FUSP.

2. Medmindre der foreligger en særlig bemyndigelse fra generalsekretæren/den højtstående repræsentant, forpligter de udstationerede militærpersoner ikke Generalsekretariatet udadtil.

Artikel 4

Niveau, erhvervs erfaring, sprogkundskaber

1. Ved Generalsekretariatet kan udstationeres militærpersoner med rådgivende eller sagsbehandlende funktioner, der godtgør, at de er i besiddelse af et højt kompetenceniveau til de opgaver, der skal udføres.

2. De udstationerede militærpersoner skal have et indgående kendskab til et af Den Europæiske Unions sprog og et tilfredsstillende kendskab til et andet af disse sprog, såfremt det er nødvendigt for udøvelsen af de opgaver, der pålægges ham.
3. Det relevante niveau for sikkerhedsgodkendelse af de udstationerede militærpersoner, der ikke kan være mindre end SECRET, fastsættes i den i artikel 18, stk. 2, omhandlede brevveksling.
4. De udstationerede militærpersoner skal have et godt kendskab til anvendelsen af informationsteknologi.

Artikel 5

Social sikring

1. Forud for udstationeringen skal den offentlige administration, hvorunder den udstationerede militærperson hører, sende Generalsekretariatet en attest om, at vedkommende i udstationeringsperioden er omfattet af den socialsikringslovgivning, der gælder for den offentlige administration, hvor den pågældende er ansat, og at den hæfter for udgifter, der opstår i udlandet.
2. Fra den dato, hvor den udstationerede militærperson tiltræder tjenesten, er denne personligt dækket mod ulykkesrisici på de betingelser, der i Generalsekretariatet gælder for personale, der ikke er omfattet af vedtægten.

Artikel 6

Afbrydelse af udstationeringen eller dennes ophør

1. Generalsekretæren/den højtstående repræsentant kan tillade, at udstationeringen afbrydes, og fastsætter de nærmere betingelser herfor. De godtgørelser, der er nævnt i artikel 12 og 13, udbetales ikke, så længe afbrydelsen varer. De godtgørelser, der er omtalt i artikel 14 og 15, udbetales kun, hvis afbrydelsen sker på foranledning af generalsekretæren/den højtstående repræsentant.
2. En udstationering kan bringes til ophør, hvis det er i Generalsekretariatets eller vedkommende udstationerede militærpersonens nationale myndigheds interesse eller af andre behørigt begrundede årsager.

KAPITEL II

RETTIGHEDER OG PLIGTER

Artikel 7

1. Den udstationerede militærperson skal i udøvelsen af sin tjeneste og i sin adfærd udelukkende lade sig lede af Rådets interesser.
2. Den udstationerede militærperson skal afholde sig fra enhver handling, især enhver offentlig meningstilkendegivelse, som kan nedsætte den værdighed, der er forbundet med hans stilling.

3. Hvis en udstationeret militærperson under udøvelsen af sit hverv skal tage stilling til et anliggende, i hvis behandling eller afgørelse han har en sådan personlig interesse, at det kan få indflydelse på hans uafhængighed, skal han underrette lederen af den afdeling, han er tilknyttet, herom.

4. Den udstationerede militærperson skal iagttage fuldstændig tavshed om alle forhold og anliggender, som han i medfør af sin stilling bliver bekendt med. Han må ikke på nogen måde videregive dokumenter eller oplysninger, der ikke er lovligt offentliggjort, til personer, som ikke er berettiget til at få kendskab til dem. Denne tavshedspligt gælder også efter hans udtræden af tjenesten.

5. Den udstationerede militærperson må hverken alene eller sammen med andre offentliggøre eller lade offentliggøre nogen tekst, som har forbindelse med Den Europæiske Unions virksomhed, uden at have opnået tilladelse hertil på de betingelser og i overensstemmelse med de regler, der gælder i Generalsekretariatet.

6. Den udstationerede militærperson er omfattet af de gældende sikkerhedsregler i Generalsekretariatet.

7. Alle rettigheder i forbindelse med det arbejde, den udstationerede militærperson udfører under udøvelsen af tjenesten, tilkommer Generalsekretariatet.

8. Den udstationerede militærperson skal tage bopæl på tjenestestedet eller i en sådan afstand fra dette, at han ikke hindres i at udføre sit arbejde.

9. Den udstationerede militærperson skal bistå og rådgive sine foresatte i Generalsekretariatet. Han er ansvarlig over for sine foresatte for udøvelsen af de opgaver, han tildeles.

10. En udstationering kan uden varsel bringes til ophør, hvis en udstationeret militærperson, forsætligt eller uagtsomt, groft har tilsidesat sine pligter. Afgørelsen træffes af generalsekretæren/den højtstående repræsentant, efter at den pågældende har haft lejlighed til at forsvare sig. Inden generalsekretæren/den højtstående repræsentant træffer afgørelse, underretter han den faste repræsentant for den medlemsstat, den udstationerede militærperson er statsborger i. Når der er truffet en sådan afgørelse, udbetales de i artikel 14 og 15 omhandlede godtgørelser ikke.

Inden den i stk. 1 nævnte afgørelse træffes, kan den udstationerede militærperson suspenderes, såfremt generalsekretæren/den højtstående repræsentant anfører, at der er tale om grov tilsidesættelse, efter at den pågældende har haft lejlighed til at forsvare sig. De i artikel 14 og 15 omhandlede godtgørelser udbetales ikke, så længe suspensionen, som højst kan være på tre måneder, varer.

Generalsekretæren/den højtstående repræsentant kan underrette de nationale myndigheder om enhver krænkelse, som den udstationerede militærperson måtte have begået, af den ordning eller de bestemmelser, som er fastlagt eller omhandlet i denne afgørelse.

Den udstationerede militærperson er fortsat underlagt de nationale disciplinære regler.

KAPITEL III

ARBEJDSVILKÅR*Artikel 8***Arbejdstid**

1. Generalsekretariatets regler for arbejdstid gælder også for den udstationerede militærperson.
2. Den udstationerede militærperson kan dog ikke få tilladelse til at arbejde på halvtid.

*Artikel 9***Ferie og tjenestefrihed — Helligdage og øvrige fridage**

Generalsekretariatets regler vedrørende årlig ferie, tjenestefrihed samt helligdage og fridage gælder også for den udstationerede militærperson.

*Artikel 10***Administration — Kontrol**

Administrationen af og kontrollen med feriedage og arbejdstider varetages af Generalsekretariatets administration.

KAPITEL IV

VEDERLAG OG GODTGØRELSE

A. Vederlag

*Artikel 11***Meddelelse om den løn, den oprindelige arbejdsgiver udbetaler**

1. Den pågældende medlemsstats faste repræsentation skal for hver udstationeret militærperson underrette Generalsekretariatet om den årlige bruttoløn, der udbetales til den pågældende.
2. Disse oplysninger skal indgå i den i artikel 18, stk. 2, nævnte brevveksling.

B. Godtgørelser

*Artikel 12***Dagpenge**

1. Den udstationerede militærperson har under sin udstationsperiode ret til dagpenge på 104,03 EUR om dagen. Dagpengene udbetales månedligt. Det kan imidlertid i den i artikel 18, stk. 2, nævnte brevveksling fastsættes, at disse dagpenge ikke udbetales.

2. Dagpengene udbetales også under tjenesterejser, årlig ferie, tjenestefrihed samt på de af Generalsekretariatet bevilgede helligdage og øvrige fridage.

3. Dagpengene nedsættes med 75 %, hvis indkaldelsesstedet ligger mindre end 50 km fra tjenestestedet.

4. Den udstationerede militærperson får ved tiltrædelsen udbetalt et forskud svarende til de dagpenge, han har ret til ifølge stk. 1, for perioden fra dagen for tiltrædelsen til den sidste dag i den anden måned efter måneden for tiltrædelsen.

Udbetaling af dette forskud medfører, at retten til andre godtgørelser for den pågældende periode fortabes.

Hvis den udstationerede militærperson udtræder af tjenesten ved Generalsekretariatet inden udløbet af den periode, der forskudsvis er udbetalt dagpenge for, tilbagefordres den del af det til den pågældende udbetalte forskud, som svarer til den del af perioden, i hvilken der ikke er forrettet tjeneste.

5. Dagpengene til udstationerede militærperson kan revideres på grundlag af udviklingen i forbrugerpriserne i Bruxelles.

*Artikel 13***Supplerende fast godtgørelse**

Medmindre den udstationerede militærpersons indkaldelsessted ligger mindre end 50 km fra tjenestestedet, får han i givet fald udbetalt en supplerende fast godtgørelse, som udgør forskellen mellem på den ene side det årlige bruttovederlag, han får udbetalt af sin oprindelige arbejdsgiver (med undtagelse af familietillæg) forhøjet med de dagpenge, han får udbetalt af Generalsekretariatet, og på den anden side grundlønnen i henholdsvis lønklasse A 8, løntrin 1, eller lønklasse B 5, løntrin 1, afhængigt af, hvilken vedtægtsmæssig kategori han sammenlignes med. Det kan imidlertid i den i artikel 18, stk. 2, nævnte brevveksling fastsættes, at disse dagpenge ikke udbetales.

C. Refusion af udgifter

*Artikel 14***Rejseudgifter**

1. Den udstationerede militærperson, som ikke har flyttet sit personlige bohave fra indkaldelsesstedet til tjenestestedet, har for sit eget vedkommende ret til månedligt at få udbetalt et beløb svarende til prisen for en rejse tur/retur fra tjenestestedet til indkaldelsesstedet. Beløbet udbetales ved udgangen af hver måned eller den sidste dag, der forrettes tjeneste, hvis denne dag ligger inden månedens udgang. Beløbet er fast og svarer til prisen for en jernbanebillet på 1. klasse, hvis afstanden mellem tjenestestedet og indkaldelsesstedet ikke er over 500 km. Hvis afstanden er over 500 km, eller hvis den normale rejserute omfatter rejse over hav, svarer beløbet til prisen på en flybillet til nedsat økonomiklassepris (den laveste pris hos de nationale flyselskaber, der flyver mellem indkaldelsesstedet og tjenestestedet).

2. Til grund for fastsættelsen af beløbet lægges den tarif, der anvendes af Generalsekretariatets rejsebureau den 1. januar det pågældende år. Beløbet revideres den 1. juli for de bestemmelsessteder, hvortil billetprisen er forhøjet med mere end 5 % siden den 1. januar. Hvis tjenesten ophører inden månedens udgang, beregnes beløbet i forhold til det præsterede antal arbejdsdage.

3. Hvis den udstationerede militærperson har flyttet sit personlige bohav fra indkaldelsesstedet til tjenestestedet, har han årligt ret til for sig selv, sin ægtefælle samt forsørgelsesberettigede børn at få udbetalt en fast godtgørelse af rejseudgifter tur/retur fra tjenestestedet til indkaldelsesstedet i overensstemmelse med de regler og på de betingelser, der gælder i Generalsekretariatet.

4. Den udstationerede militærperson har i overensstemmelse med de regler og på de betingelser, der gælder i Generalsekretariatet, ret til refusion af sine rejseudgifter:

a) for sig selv:

- i forbindelse med sin udstationering, fra indkaldelsesstedet til tjenestestedet
- i forbindelse med udstationeringens ophør, fra tjenestestedet til indkaldelsesstedet

b) for sin ægtefælle og forsørgelsesberettigede børn:

- i forbindelse med flytning, fra indkaldelsesstedet til tjenestestedet
- i forbindelse med udstationeringens ophør, fra tjenestestedet til indkaldelsesstedet.

5. Som indkaldelsessted betragtes i denne afgørelse det sted, hvor den udstationerede militærperson udøvede sine funktioner hos sin oprindelige arbejdsgiver inden udstationeringen. Tjenestestedet er det sted, hvor den tjenestegren, han knyttes til, er beliggende. Navnene på disse forskellige steder skal være anført i den i artikel 18, stk. 2, omhandlede brevveksling.

6. Det kan i den i artikel 18, stk. 2, omhandlede brevveksling fastsættes, at rejseudgifter ikke dækkes af Generalsekretariatet.

Artikel 15

Flytteudgifter

1. Den udstationerede militærperson, som finder det nødvendigt at flytte sin bopæl til tjenestestedet, kan flytte sit personlige bohav inden for en frist på højst seks måneder efter sin tiltrædelse af tjenesten, hvis udstationeringens forventede varighed er mindst to år, og indkaldelsesstedet ligger mere end 50 km fra tjenestestedet.

2. De udgifter, der er forbundet med flytningen af det personlige bohav, godtgøres den udstationerede militærperson i overensstemmelse med de regler og på de vilkår, der gælder i Generalsekretariatet.

3. Ved udstationeringens ophør skal flytningen finde sted senest tre måneder senere.

4. Det kan i den i artikel 18, stk. 2, omhandlede brevveksling fastsættes, at flytteudgifter ikke dækkes af Generalsekretariatet.

Artikel 16

Tjenesterejser — Udgifter i forbindelse med tjenesterejse

1. Den udstationerede militærperson kan sendes på tjenesterejse under overholdelse af bestemmelserne i artikel 3.

2. Udgifterne i forbindelse med tjenesterejsen afregnes i overensstemmelse med de regler og på de vilkår, der i Generalsekretariatet gælder for godtgørelse af tjenestemænds udgifter i forbindelse med tjenesterejser.

Artikel 17

Tilpasning af ordningen for vederlag og godtgørelser

1. Den ordning for vederlag og godtgørelser, der gælder for den udstationerede militærperson, kan ikke ændres i udstationeringsperioden.

2. Den supplerende faste godtgørelse, der er nævnt i artikel 13, tilpasses dog en gang om året uden tilbagevirkende kraft i takt med udviklingen i fællesskabstjenestemændenes grundløn.

KAPITEL V

ADMINISTRATIVE OG BUDGETMÆSSIGE BESTEMMELSER

Artikel 18

Fastsættelse af tildelinger og kontrakter

1. De udgifter, der følger af udstationerede militærpersoners udstationering, afholdes over konto 1 1 1 3 i Rådets budget.

2. Udstationeringen sker på grundlag af en brevveksling mellem generalsekretæren/den højtstående repræsentant og den pågældende medlemsstats faste repræsentant. I brevvekslingen nævnes navnet på de personer, der er beføjet til at fastsætte de praktiske retningslinjer for udstationeringen inden for rammerne af denne afgørelse, og betalingen af de i artikel 12, 13, 14 og 15 omhandlede godtgørelser. Skrivelsen om udstationeringens forlængelse, afbrydelse eller ophør fremsendes ligeledes af generalsekretæren/den højtstående repræsentant. Den udstationerede militærperson henvender sig på førstedagen for sin udstationering til den kompetente tjenestegren i Generaldirektoratet for Administration og Protokol for at få foretaget de administrative tiltrædelsesformaliteter. Tiltrædelse sker principielt den første i en måned.

Artikel 19

Fastsættelse af udgifter

Udbetalingerne foretages i euro af den kompetente tjenestegren i Generaldirektoratet for Administration og Protokol og indsættes på en bankkonto, der er åbnet hos en bankinstitution i Belgien.

*Artikel 20***Udgifter til infrastruktur**

De udgifter, der afholdes for at skabe de fornødne arbejdsvilkår (lokaler, inventar, maskiner, osv.) i forbindelse med udstationering af militærpersoner, afholdes over driftsbevillingerne.

Artikel 21

Denne afgørelse får virkning fra dagen for vedtagelsen.

Artikel 22

Denne afgørelse offentliggøres i EF-Tidende.

Udfærdiget i Luxembourg, den 25. juni 2001.

På Rådets vegne

A. LINDH

Formand

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1338/2001**af 28. juni 2001****om fastlæggelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmøntneri**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 123, stk. 4, tredje punktum,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I Rådets forordning (EF) nr. 974/98 af 3. maj 1998 om indførelse af euroen ⁽⁴⁾, fastsættes det, at Den Europæiske Centralbank (ECB) og de deltagende medlemsstaters centralbanker fra den 1. januar 2002 sætter eurosedler i omløb, og at de deltagende medlemsstater udsteder euromønter. Der skal derfor hurtigt etableres et system til beskyttelse af euroen mod falskmøntneri, således at det kan være operationelt, før der sættes eurosedler og euromønter i omløb.
- (2) Den ordning, der blev indført ved Rådets retsakt af 26. juli 1995 om udarbejdelse af en konvention om oprettelse af en europæisk politienhed (Europol-konventionen) ⁽⁵⁾ og ved Rådets afgørelse af 29. april 1999 om udvidelse af Europolis mandat til at omfatte bekæmpelse af falskmøntneri og forfalskning af betalingsmidler ⁽⁶⁾, er udformet med henblik på at bekæmpe falskmøntneri i almindelighed.
- (3) Med rammeafgørelsen af 29. maj 2000 om styrkelse af beskyttelsen mod falskmøntneri, ved hjælp af strafferetlige og andre sanktioner, i forbindelse med indførelsen af euroen ⁽⁷⁾ vedtog Rådet nogle bestemmelser for at sikre, at euroen beskyttes på hensigtsmæssig måde ved effektive strafferetlige foranstaltninger.

- (4) De foranstaltninger, der skal træffes for at beskytte euroen mod falskmøntneri, vedrører Fællesskabet som følge af dets ansvar for den fælles mønt; den retlige beskyttelse af euroen kan ikke opnås på tilfredsstillende måde af de enkelte medlemsstater, eftersom eurosedlerne og euromønterne sættes i omløb uden for de deltagende medlemsstaters område. Der bør derfor vedtages en fællesskabslovgivning, der fastlægger de foranstaltninger, der er nødvendige for eurosedlernes og euromønternes omløb under betingelser, der kan sikre en global, effektiv og ensartet beskyttelse mod aktiviteter, der kan være til skade for dens troværdighed, samt træffes hensigtsmæssige foranstaltninger, for at alt skal være parat i god tid inden den 1. januar 2002.

- (5) Det er med henblik på anvendelsen af denne forordning nødvendigt at definere eller overtage de eksisterende definitioner af visse begreber, herunder især falskmøntneri i forbindelse med euroen, tekniske og statistiske oplysninger samt nationale myndigheder, der er kompetente til efterforskning med henblik på indsamling og analyse af oplysninger om falskmøntneri, herunder de centralkontorer, der er omhandlet i Genève-konventionens artikel 12.

- (6) Det bør sikres, at de tekniske og statistiske oplysninger, som de kompetente nationale myndigheder indsamler vedrørende falske eurosedler og falske euromønter og så vidt muligt ikke-autoriserede pengesedler, meddeles ECB, og at de kompetente nationale myndigheder og Kommissionen inden for dens ansvarsområde kan få adgang hertil. Endvidere er det tanken, at Europol vil få adgang hertil på grundlag af en aftale med ECB.

- (7) Centret for Analyse af Falske Sedler (CAC), der er oprettet og drives af ECB i overensstemmelse med dennes retningslinje ⁽⁸⁾, centraliserer klassifikationen og analysen af tekniske oplysninger om falske pengesedler.

⁽¹⁾ EFT C 337 E af 28.11.2000, s. 264.

⁽²⁾ Udtalelse afgivet den 3.5.2001 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽³⁾ EFT C 19 af 20.1.2001, s. 18.

⁽⁴⁾ EFT L 139 af 11.5.1998, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2596/2000 (EFT L 300 af 29.11.2000, s. 2).

⁽⁵⁾ EFT C 316 af 27.11.1995, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT C 149 af 28.5.1999, s. 16, og berigtigelse EFT C 229 af 12.8.1999, s. 14.

⁽⁷⁾ EFT L 140 af 14.6.2000, s. 1.

⁽⁸⁾ Den Europæiske Centralbanks retningslinje af 26. august 1998 om visse bestemmelser vedrørende eurosedler, som ændret den 26. august 1999 (ECB/1999/3) (EFT L 258 af 5.10.1999, s. 32).

- (8) Den tekniske ordning til behandling af falske euro-mønter, som Rådet accepterede den 28. februar 2000, omhandler systematisk indsamling af tekniske oplysninger om forfalskning af euroen via ECB, oprettelse på europæisk niveau af et europæisk teknisk og videnskabeligt center (European Technical and Scientific Centre, ETSC), der skal stå for den tekniske analyse og klassificering af forfalskede euromønter, og på nationalt niveau oprettelse af nationale møntanalysecentre (Coin National Analysis Centre, CNAC).
- (9) ETSC er oprettet midlertidigt som en særskilt og selvstændig administrativ enhed inden for den franske mønt (Monnaie de Paris) på grundlag af en brevveksling mellem Rådets formand og den franske finansminister af 28. februar og 9. juni 2000; dets opgaver skal fastsættes i denne forordning. Rådet vil senere drøfte ETSC's fremtidige status og blivende hjemsted.
- (10) Det er nødvendigt at fastsætte, at falske eurosedler skal afleveres til de nationale analysecentre (NAC) med henblik på identifikation; falske euromønter skal afleveres til CNAC.
- (11) Kreditinstitutter og alle andre institutter, der som led i deres virksomhed deltager i håndtering og udlevering af pengesedler og mønter til offentligheden, herunder institutter, hvis aktivitet består i at veksle pengesedler og mønter såsom vekselkontorer, skal have pligt til at tage eurosedler og euromønter, som de ved eller har tilstrækkelige grunde til at tro er falske, ud af omløb og videre-sende dem til de kompetente nationale myndigheder. Desuden er det nødvendigt at fastsætte, at medlemsstaterne skal træffe bestemmelser om de sanktioner, de finder passende, i tilfælde af ovennævnte institutters manglende overholdelse af deres forpligtelser.
- (12) Der bør etableres et tæt og regelmæssigt samarbejde mellem de kompetente nationale myndigheder, Kommissionen og ECB for at sikre en effektiv og ensartet beskyttelse af euroen, navnlig hvad angår udveksling af oplysninger med undtagelse af personoplysninger, samarbejde og gensidig bistand mellem fællesskabsinstitutionerne og de nationale myndigheder, videnskabelig støtte og uddannelse. I dette øjemed vil Kommissionen, uden at det berører den rolle, ECB har fået tildelt med hensyn til beskyttelse af euroen mod falskmøntneri, fortsat inden for rammerne af et passende rådgivende udvalg føre regelmæssige konsultationer med de vigtigste aktører i bekæmpelsen af falskmøntneri i forbindelse med euroen (navnlig ECB, ETSC, Europol samt Interpol) med henblik på at forbedre betingelserne for en global beskyttelse af euroen på grundlag af lovgivningsmæssige initiativer til styrkelse af forebyggelsen og bekæmpelsen af falskmøntneri.
- (13) For at sikre udvekslingen af ajourførte, fuldstændige og sammenlignelige oplysninger bør der indføres bestemmelser om national centralisering af strategiske og operationelle oplysninger samt om forpligtelsen til meddelelse af oplysninger. Med henblik herpå bør medlemsstaterne træffe de nødvendige foranstaltninger

for at gøre det muligt for centalkontorerne at udføre deres opgave i overensstemmelse med Genève-konventionen med henblik på at sikre udvekslingen af oplysninger mellem disse og Europols nationale enheder.

- (14) Det forhold, at de forskellige fællesskabspartnere supplerer hinanden i deres indsats, vil sammen med det bidrag, som Europol er i stand til at yde i overensstemmelse med Rådets afgørelse af 29. april 1999, gøre det muligt af samle alle de redskaber, der er nødvendige for at sikre euroen mod skadelige følger af ulovlig falskmøntneri. Europol udfører sine opgaver, uden at dette berører Det Europæiske Fællesskabs beføjelser; Europol og Fællesskabet skal under streng hensyntagen til deres respektive beføjelser fastsætte de former for samarbejde, som giver dem mulighed for at udøve deres respektive funktioner så effektivt som muligt; derfor bør indførelsen af et tæt og regelmæssigt samarbejde på grundlag af passende aftaler, der skal indgås mellem Europol og ECB på den ene side og mellem Europol og Kommissionen på den anden side, prioriteres i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i Europol-konventionen.
- (15) Da euroen vil blive anvendt i tredjelande som international transaktionsvaluta, er det nødvendigt at indføre et struktureret samarbejde med deltagelse af alle de aktører, der er kompetente med hensyn til falskmøntneri i tredjelande.
- (16) Foranstaltningerne i denne forordning berører ikke medlemsstaternes kompetence hvad angår anvendelsen af de nationale strafferetlige bestemmelser med henblik på beskyttelse af euroen mod falskmøntneri —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL 1

MÅL OG DEFINITIONER

Artikel 1

Mål

- Formålet med denne forordning er at fastsætte de foranstaltninger, der er nødvendige med henblik på eurosedlers og euromønters omløb på betingelser, der garanterer, at de beskyttes mod falskmøntneri.
- Ved anvendelsen af denne forordning forstås ved »falskmøntneri«:
 - enhver fremstilling eller forandring af eurosedler eller euromønter i bedragerisk hensigt, uanset hvilke midler der anvendes
 - udgivelse af falske eurosedler eller euromønter i bedragerisk hensigt
 - indførsel, udførsel, transport, modtagelse eller anskaffelse af falske eurosedler eller euromønter med henblik på at bringe dem i omløb vel vidende, at de er falske

d) fremstilling, modtagelse, anskaffelse eller besiddelse, der foretages i bedragerisk hensigt, af:

— redskaber, genstande, edb-programmer og alle andre midler, der ifølge deres natur er bestemt til fremstilling af falske eurosedler eller euromønter eller forandring af eurosedler og euromønter

eller

— hologrammer eller andre sikkerhedselementer til beskyttelse af eurosedler og euromønter mod forfalskning.

3. Forordningen finder anvendelse, uden at dette berører anvendelsen af national strafferet, for at beskytte euroen mod falskmøntneri.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- a) »falske pengesedler« og »falske mønter«: pengesedler og mønter, der er denomineret i euro, eller som ser ud som eurosedler eller euromønter, og som er fremstillet eller forandret i bedragerisk hensigt
- b) »kompetente nationale myndigheder«: de myndigheder, som medlemsstaterne har udpeget med henblik på:
- identifikation af falske pengesedler eller mønter
 - indsamling og analyse af tekniske og statistiske oplysninger om falske pengesedler, især de nationale centralbanker eller andre bemyndigede organer
 - indsamling og analyse af tekniske og statistiske oplysninger om falske mønter, især de nationale pengeudstedende organer, de nationale centralbanker eller andre bemyndigede organer
 - indsamling af oplysninger om falskmøntneri i forbindelse med euroen og analyse heraf, især de nationale centralkontorer, der er omhandlet i artikel 12 i Genèvekonventionen.
- c) »kreditinstitutter«: kreditinstitutter i henhold til artikel 1, nr. 1, første afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF af 20. marts 2000 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut ⁽¹⁾
- d) »tekniske og statistiske oplysninger«: oplysninger, der gør det muligt at identificere falske pengesedler eller mønter (teknisk beskrivelse af forfalskningstypen), samt oplysninger om antallet af afslørede falske pengesedler og mønter efter oprindelse, navnlig geografisk
- e) »Genève-konventionen«: den internationale konvention til bekæmpelse af falskmøntneri, undertegnet den 20. april 1929 i Genève ⁽²⁾

f) »Europol-konventionen«: konventionen af 26. juli 1995 om oprettelse af Europol ⁽³⁾.

KAPITEL 2

TEKNISKE OG STATISTISKE OPLYSNINGER

Artikel 3

Indsamling og adgang

1. De tekniske og statistiske oplysninger om falske pengesedler og mønter, der afsløres i medlemsstaterne, indsamles og registreres af de kompetente nationale myndigheder. Disse oplysninger fremsendes til Den Europæiske Centralbank med henblik på lagring og behandling.

2. Den Europæiske Centralbank samler og lagrer tekniske og statistiske oplysninger om falske pengesedler og mønter, der afsløres i tredjelande.

3. De kompetente nationale myndigheder samt Kommissionen inden for dens ansvarsområde har adgang til de tekniske og statistiske oplysninger i Den Europæiske Centralbank. Europol har adgang hertil i henhold til en aftale mellem Europol og Den Europæiske Centralbank, jf. de relevante bestemmelser i Europol-konventionen og de bestemmelser, der er vedtaget på grundlag af denne.

Artikel 4

Forpligtelse til at videregende falske pengesedler til identifikation

1. Medlemsstaterne udpeger eller opretter efter aftale med Den Europæiske Centralbank et nationalt analysecenter (NAC) i overensstemmelse med national lovgivning og praksis.

2. De kompetente nationale myndigheder tillader NAC at undersøge pengesedler, der formodes at være falske, og fremsender straks de nødvendige eksemplarer af hver type formodet falsk pengeseddel, som NAC anmoder om, samt de tekniske og statistiske oplysninger, de råder over, med henblik på analyse og identifikation. NAC videregiver enhver ny type formodet falsk pengeseddel, der svarer til de kriterier, som Den Europæiske Centralbank har fastsat, til denne.

3. Bestemmelsen i stk. 2 anvendes således, at den ikke er til hinder for, at de formodede falske pengesedler anvendes og opbevares som bevismidler i forbindelse med straffesager.

4. Den Europæiske Centralbank giver de kompetente nationale myndigheder og Kommissionen inden for dens ansvarsområde meddelelse om det relevante endelige resultat af sin analyse og sin klassificering af alle nye typer falske pengesedler. Den Europæiske Centralbank meddeler Europol dette resultat, jf. den i artikel 3, stk. 3, nævnte aftale.

⁽¹⁾ EFT L 126 af 26.5.2000, s. 1. Ændret ved direktiv 2000/28/EF (EFT L 275 af 27.10.2000, s. 37).

⁽²⁾ Folkeforbundets traktatsamling nr. 2623 (1931), s. 372.

⁽³⁾ EFT C 316 af 27.11.1995, s. 2.

Artikel 5

Forpligtelse til at videregående falske mønter til identifikation

1. Medlemsstaterne udpeger eller opretter et nationalt møntanalysecenter (CNAC) i overensstemmelse med national lovgivning og praksis.

2. De kompetente nationale myndigheder tillader CNAC at undersøge mønter, der formodes at være falske, og fremsender straks de nødvendige eksemplarer af enhver type formodet falsk mønt, som CNAC anmoder om, samt de tekniske og statistiske oplysninger, de råder over, med henblik på analyse og identifikation. CNAC videregående alle nye typer af formodede falske mønter, der svarer til de kriterier, som Det Europæiske Tekniske og Videnskabelige Center (ETSC) har fastsat, til dette; Den Europæiske Centralbank stiller i den forbindelse de tekniske og statistiske oplysninger om falske euromønter, som banken råder over, til rådighed for de nationale møntanalysecentre.

3. Bestemmelsen i stk. 2 anvendes således, at den ikke er til hinder for, at de formodede falske mønter anvendes og opbevares som bevismidler i forbindelse med straffesager.

4. ETSC analyserer og klassificerer alle nye typer af falske euromønter. Med henblik herpå har ETSC adgang til tekniske og statistiske oplysninger, der er lagret i ECB vedrørende falske euromønter. ETSC giver de kompetente nationale myndigheder samt Kommissionen og Den Europæiske Centralbank inden for deres respektive ansvarsområder meddelelse om det relevante endelige resultat af analysen. Den Europæiske Centralbank meddeler Europol dette resultat, jf. den i artikel 3, stk. 3, nævnte aftale.

KAPITEL 3

FORPLIGTELSE OG SANKTIONER

Artikel 6

Kreditinstitutternes forpligtelser

1. Kreditinstitutter samt alle andre institutter, der som led i deres virksomhed deltager i håndtering og udlevering af pengesedler og mønter til offentligheden, herunder institutter, hvis aktivitet består i veksling af pengesedler og mønter i forskellig valuta, som f.eks. vekselkontorer, har pligt til at tage alle eurosedler og euromønter, som de ved eller har tilstrækkelige grunde til at tro er falske, ud af omløb. De overgiver dem straks til de kompetente nationale myndigheder.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at institutter som nævnt i stk. 1, der undlader at opfylde deres forpligtelser efter nævnte stykke, kan pålægges

sanktioner, der skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

3. Medlemsstaterne vedtager inden den 1. januar 2002 love og administrative bestemmelser til gennemførelse af denne artikel; de meddeler straks Kommissionen og Den Europæiske Centralbank disse.

KAPITEL 4

SAMARBEJDE OG GENSIDIG BISTAND

Artikel 7

Samarbejde med henblik på beskyttelse af euroen mod falskmøntneri

1. For at sikre en effektiv beskyttelse af euroen mod falskmøntneri samarbejder medlemsstaterne, Kommissionen og Den Europæiske Centralbank dels indbyrdes, dels med Europol i overensstemmelse med Europol-konventionen og de bestemmelser, der er vedtaget i medfør af denne. Med henblik herpå fører Kommissionen og Den Europæiske Centralbank i god tid forhandlinger om indgåelse af en aftale med Europol.

2. De kompetente nationale myndigheder, Kommissionen og Den Europæiske Centralbank samarbejder, under udførelsen af deres respektive opgaver, navnlig gennem:

- udveksling af oplysninger om forebyggelse af falskmøntneri og bekæmpelse af udgivelse af falske pengesedler og falske mønter
- regelmæssig underretning om virkningerne af falskmøntneri med henblik på strategisk analyse
- gensidig bistand med hensyn til forebyggelse af falskmøntneri og bekæmpelse af udgivelse af falske pengesedler og falske mønter, hvilket navnlig omfatter videnskabelig støtte og uddannelse med logistisk støtte fra medlemsstaterne.

3. Som led i den gensidige bistand skal de nationale centralkontorer, der er omhandlet i artikel 12 i Genève-konventionen, og Den Europæiske Centralbank samt om nødvendigt Kommissionen inden for deres respektive ansvarsområder og med forbehold af Europolis rolle oprette et meddelelssystem vedrørende tekniske oplysninger (hurtig varsling).

Artikel 8

Centralisering af oplysningerne på nationalt plan

1. Medlemsstaterne sørger for, at oplysninger på nationalt plan om tilfælde af falskmøntneri lige fra den første konstatering meddeles det nationale centralkontor med henblik på videregående til Europol via den nationale Europol-enhed.

2. Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre udvekslingen af oplysninger mellem det nationale centralkontor og den nationale Europol-enhed.

*Artikel 9***Forbindelser med tredjelande**

1. Kommissionen og medlemsstaterne samarbejder med tredjelande og internationale organisationer i nært samråd med Den Europæiske Centralbank. Ifølge bestemmelserne i samarbejds-, associerings- og førtiltrædelsesaftalerne om bekæmpelse af ulovlige aktiviteter omfatter dette samarbejde den nødvendige bistand til at forebygge og bekæmpe falskmøntneri i forbindelse med euroen.
2. Rådet sørger for, at der i samarbejds-, associerings- og førtiltrædelsesaftaler mellem Det Europæiske Fællesskab og tredjelande medtages bestemmelser, der muliggør gennemførelse af artikel 3, stk. 2.

KAPITEL 5

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER*Artikel 10***Kompetente nationale myndigheder**

1. Medlemsstaterne sender en liste over de i artikel 2, litra b), omhandlede kompetente nationale myndigheder til Den Europæiske Centralbank og Kommissionen.
2. Disse lister offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Udfærdiget i Luxembourg, den 28. juni 2001.

*Artikel 11***Ikke-autoriserede pengesedler**

Bestemmelserne i artikel 3, 4, 7, 8 og 9 finder så vidt muligt anvendelse på eurosedler, som er fremstillet under anvendelse af lovlige faciliteter eller materialer, men i strid med de bestemmelser, hvorefter de kompetente myndigheder kan udstede penge, eller som er bragt i omløb i modstrid med de betingelser, ifølge hvilke de kompetente myndigheder kan bringe penge i omløb, og uden disse myndigheders samtykke.

*Artikel 12***Anvendelse**

Artikel 1-11 får virkning i de medlemsstater, der har indført euroen som fælles valuta.

*Artikel 13***Ikrafttrædelse**

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2002. Efter offentliggørelsen finder den dog anvendelse på sedler og mønter, som endnu ikke er, men senere vil blive bragt i omløb.

På Rådets vegne

B. ROSENGREN

Formand

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1339/2001**af 28. juni 2001****om udvidelse af virkningerne af forordning (EF) nr. 1338/2001 om fastlæggelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmøntneri, til også at omfatte de medlemsstater, der ikke har indført euroen som fælles valuta**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 308,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾, og ud fra følgende betragtninger:

- (1) Med vedtagelsen af forordning (EF) nr. 1338/2001 ⁽³⁾ har Rådet besluttet, at artikel 1-11 får virkning i de medlemsstater, der har indført euroen som fælles valuta.
- (2) Det er imidlertid vigtigt at sikre samme beskyttelsesniveau for euroen i de medlemsstater, der ikke har indført euroen som fælles valuta og at vedtage de bestemmelser, der er nødvendige med henblik herpå —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Anvendelsen af artikel 1-11 i forordning (EF) nr. 1338/2001 udvides til også at omfatte de medlemsstater, der ikke har indført euroen som fælles valuta.

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2002. Efter offentliggørelsen finder den dog anvendelse på sedler og mønter, som endnu ikke er, men senere vil blive bragt i omløb.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 28. juni 2001.

På Rådets vegne

B. ROSENGREN

Formand⁽¹⁾ EFT C 337 E af 28.11.2000, s. 264.⁽²⁾ Udtalelse afgivet den 3.5.2001 (endnu ikke offentliggjort i EFT).⁽³⁾ Se side 6 i denne Tidende.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1340/2001
af 3. juli 2001
om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1498/98 ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

- (2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 4. juli 2001.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. juli 2001.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT L 198 af 15.7.1998, s. 4.

BILAG

til Kommissionens forordning af 3. juli 2001 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangs-
prisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi	
0702 00 00	052	72,0	
	091	39,6	
	092	39,6	
	999	50,4	
0707 00 05	052	81,2	
	999	81,2	
0709 90 70	052	81,7	
	999	81,7	
0805 30 10	388	69,3	
	528	66,9	
	999	68,1	
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	93,1	
	400	104,9	
	508	101,5	
	512	90,1	
	524	61,7	
	528	69,6	
	720	146,9	
	804	99,7	
	999	95,9	
	0808 20 50	388	101,4
		512	80,9
528		71,1	
800		74,3	
804		111,7	
999		87,9	
0809 10 00	052	191,5	
	999	191,5	
0809 20 95	052	342,5	
	064	209,5	
	066	151,9	
	068	143,5	
	400	308,4	
	616	289,0	
	999	240,8	
0809 40 05	052	102,0	
	624	238,5	
	999	170,3	

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2032/2000 (EFT L 243 af 28.9.2000, s. 14). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1341/2001**af 3. juli 2001****om ændring af forordning (EF) nr. 169/2001 og om forhøjelse af den mængde, der udbydes i løbende licitation med henblik på videresalg på det indre marked af ris fra det italienske interventionsorgan, til 70 000 tons**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1667/2000 ⁽²⁾, særlig artikel 8, litra b), sidste led, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 75/91 ⁽³⁾ fastsættes procedurerne og betingelserne for salg af uafskallet ris fra interventionsorganerne.
- (2) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 169/2001 ⁽⁴⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 573/2001 ⁽⁵⁾, blev der åbnet en løbende licitation med henblik på at videresælge 50 000 tons ris fra det italienske interventionsorgan på det indre marked.
- (3) I den nuværende markedssituation bør den mængde, der udbydes til salg på det indre marked fra det italienske interventionsorgan, forhøjes med ca. 20 000 tons uafskallet ris fordelt på 10 000 tons uafskallet Japo-

nica-ris og 10 000 tons uafskallet Indica-ris samtidig med, at fristen for indgivelse af bud i forbindelse med den sidste dellicitation forlænges.

- (4) Forvaltningskomitéen for Korn har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 169/2001 foretages følgende ændringer:

- 1) I forordningens artikel 1 ændres »50 000 tons Paddy-ris fordelt på 40 000 tons Japonica-ris og 10 000 tons Indica-ris« til »70 000 tons uafskallet ris fordelt på 50 000 tons Japonica-ris og 20 000 tons Indica-ris«.
- 2) I artikel 2, stk. 2, ændres »27. juni 2001« til »31. juli 2001«.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. juli 2001.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 23.

⁽³⁾ EFT L 9 af 12.1.1991, s. 15.

⁽⁴⁾ EFT L 26 af 27.1.2001, s. 17.

⁽⁵⁾ EFT L 85 af 24.3.2001, s. 4.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1342/2001

af 3. juli 2001

om ændring af forordning (EF) nr. 795/2001 om særforanstaltninger, der fraviger forordning (EF) nr. 174/1999, (EF) nr. 800/1999 og (EF) nr. 1291/2000 for mælk og mejeriprodukter

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1670/2000⁽²⁾, særlig artikel 26, stk. 3, og artikel 40, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 795/2001⁽³⁾ blev der indført særforanstaltninger for at regulere eksportforretninger, som ikke kunne afsluttes, fordi visse medlemsstater indførte udvidede procedurer for udstedelse af sundhedscertifikater i forbindelse med de beskyttelsesforanstaltninger, der er vedtaget med de pågældende beslutninger, og visse foranstaltninger truffet af en række tredjelande, som resulterer i importrestriktioner.
- (2) De sundhedsbeskyttelsesforanstaltninger, som myndighederne i visse tredjelande har truffet for eksport fra EF, gælder fortsat og påvirker stadig eksportmulighederne for visse produkter.
- (3) Følgerne heraf for eksportørerne i EF bør begrænses ved at forlænge gyldighedsperioden for eksportlicenser for visse produkter og ved at forlænge visse frister med øjeblikkelig virkning. Medlemsstaternes meddelelser om de pågældende licenser bør ligeledes ændres.
- (4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Mælk og Mejeriprodukter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 795/2001 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 1, stk. 2, affattes således:

»2. Uanset artikel 6 i forordning (EF) nr. 174/1999 forlænges gyldighedsperioden for de eksportlicenser, der er udstedt i henhold til denne forordning, og som der er

ansøgt om senest den 22. marts 2001, efter licensindehaverens anmodning med:

- 5 måneder for de licenser, hvis gyldighedsperiode udløber den 31. marts 2001
- 4 måneder for de licenser, hvis gyldighedsperiode udløber den 30. april 2001
- 3 måneder for de licenser, hvis gyldighedsperiode udløber den 31. maj 2001
- 2 måneder for de licenser, hvis gyldighedsperiode udløber den 30. juni 2001
- 1 måned for de licenser, hvis gyldighedsperiode udløber den 31. juli 2001.«

2) Artikel 2 affattes således:

»Artikel 2

For de produkter, der berøres af hver af de i denne forordning omfattede foranstaltninger, giver medlemsstaterne:

- senest den 10. juli 2001 for perioden 27. april-30. juni 2001
- senest den 10. i hver måned for den foregående måned, begyndende med juli-oplysningerne

pr. telefax ((32-2) 295 33 10) Kommissionen meddelelse om licensnummeret og datoen for udstedelsen af licensen, koden i nomenklaturen over eksportrestitutions, den kode i nomenklaturen over lande og territorier med henblik på statistikkerne over EF's udenrigshandel, der er anført i rubrik 7 i licensen, produktmængden, den oprindelige gyldighedsperiode og den forlængede gyldighedsperiode.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. juli 2001.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 10.

⁽³⁾ EFT L 116 af 26.4.2001, s. 14.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1343/2001**af 3. juli 2001****om ændring af forordning (EF) nr. 449/2001 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2201/96 for så vidt angår støtteordningen for forarbejdede frugter og grøntsager**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2201/96 af 28. oktober 1996 om den fælles markedsordning for produkter forarbejdet på basis af frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2699/2000 ⁽²⁾, særlig artikel 6, stk. 1, og ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 3, stk. 4, litra e), i Kommissionens forordning (EF) nr. 449/2001 ⁽³⁾ fastsættes det, at betingelserne for forarbejdningsvirksomhedens betaling af råvarerne til producentorganisationen skal være fastsat i kontrakterne og navnlig, at betalingsfristen ikke må være længere end 60 dage fra hvert partis leveringsdato.
- (2) For at gøre ordningen tilstrækkeligt smidig og lette forvaltningen bør betalingsfristen forlænges til udgangen af den anden måned efter leveringsmåneden. Denne bestemmelse bør kun gælde for kontrakter, der indgås efter denne forordnings ikrafttræden.

- (3) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Forarbejdede Frugter og Grøntsager —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Artikel 3, stk. 4, litra e), affattes således:

- »e) den pris, der skal betales for råvaren, eventuelt differentieret efter sort og/eller kvalitet og/eller leveringsperiode.

For tomater, ferskner og pærer skal kontrakten også indeholde oplysning om, hvilket leveringstrin prisen gælder for og betalingsbetingelserne. En eventuel betalingsfrist må ikke være længere end to måneder fra udgangen af hvert partis leveringsmåned.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. juli 2001.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 297 af 21.11.1996, s. 29.

⁽²⁾ EFT L 311 af 12.12.2000, s. 9.

⁽³⁾ EFT L 64 af 6.3.2001, s. 16.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1344/2001**af 3. juli 2001****om fastsættelse af, i hvilken udstrækning ansøgninger om importrettigheder for oksekød i henhold til forordning (EF) nr. 1080/2001 kan imødekommes**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1080/2001 af 1. juni 2000 om åbning og forvaltning af et kontingent for frosset kød af hornkvæg henhørende under KN-kode 0202 og for varer henhørende under KN-kode 0206 29 91 (fra 1. juli 2001 til 30. juni 2002) ⁽¹⁾, særlig artikel 5, og

ud fra følgende betragtning:

Ved forordning (EF) nr. 1080/2001 er fastsat, at de mængder, der er forbeholdt de traditionelle importører, fordeles i forhold til importen i perioden fra 1. juli 1997 til 30. juni 2000. I henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 1042/97 ⁽²⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 260/98 ⁽³⁾, (EF) nr. 1142/98 ⁽⁴⁾ og (EF) nr. 995/1999 ⁽⁵⁾. I de øvrige tilfælde overstiger de mængder, der er ansøgt om, de mængder, der er disponible i henhold til samme forordnings artikel 2, stk. 2. De mængder, der er ansøgt om, skal derfor nedsættes forholdsmæssigt i henhold til artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1080/2001 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Ansøgninger om importrettigheder, der er indgivet i henhold til forordning (EF) nr. 1080/2001 imødekommes i følgende omfang:

- a) 240,1355 kg/t indført i perioden fra 1. juli 1997 til 30. juni 2000 i henhold til forordning (EF) nr. 1042/97, (EF) nr. 1142/98 og (EF) nr. 995/1999 for de importører, som er omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 1080/2001
- b) 472,9320 kg pr. ansøgt ton for så vidt angår de erhvervsdrivende, som er omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 1080/2001.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 4. juli 2001.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. juli 2001.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 149 af 2.6.2001, s. 11.

⁽²⁾ EFT L 152 af 11.6.1997, s. 2.

⁽³⁾ EFT L 25 af 31.1.1998, s. 42.

⁽⁴⁾ EFT L 159 af 3.6.1998, s. 11.

⁽⁵⁾ EFT L 122 af 12.5.1999, s. 3.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1345/2001
af 3. juli 2001
om fastsættelse af, i hvilket omfang ansøgninger om importrettigheder, som er indsendt i juni 2001
for ungtyre bestemt til opfedning, kan imødekommes

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1095/2001 af 5. juni 2001 om åbning og forvaltning af et toldkontingent for import for ungtyre til opfedning (1. juli 2001 til 30. juni 2002) ⁽¹⁾, særlig artikel 4, stk. 4, og

ud fra følgende betragtning:

I artikel 1, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1095/2001 fastsættes antallet af ungtyre, der kan indføres på særlige betingelser for perioden 1. juli 2001 til 30. juni 2002; de mængder, der er ansøgt om, overstiger de mængder, der er disponible i henhold til samme forordnings artikel 2, stk. 1, litra c); de mængder,

der er ansøgt om, skal derfor nedsættes forholdsmæssigt i henhold til artikel 4, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1095/2001 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

2,532 % af de mængder, som der er søgt om gennem ansøgninger om importrettigheder indgivet i andre medlemslande end Italien og Grækenland i henhold til artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1095/2001, imødekommes.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 4. juli 2001.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. juli 2001.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 150 af 6.6.2001, s. 25.

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 15. juni 2001

om standardkontraktbestemmelser for overførsel af personoplysninger til tredjelande i henhold til direktiv 95/46/EF

(meddelt under nummer K(2001) 1539)

(EØS-relevant tekst)

(2001/497/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽¹⁾, særlig artikel 26, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Medlemsstaterne skal i henhold til direktiv 95/46/EF sørge for, at der kun overføres personoplysninger til tredjelande, der sikrer et tilstrækkeligt databeskyttelsesniveau, og at medlemsstaternes lovbestemmelser, der er i overensstemmelse med direktivets øvrige bestemmelser, ikke overtrædes forud for overførslen.
- (2) Ifølge artikel 26, stk. 2, i direktiv 95/46/EF kan medlemsstaterne imidlertid under forudsætning af visse garantier give tilladelse til en overførsel eller en type overførsel af personoplysninger til et tredjeland, der ikke sikrer et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau. Sådanne garantier kan især sikres gennem passende kontraktbestemmelser.
- (3) Vurderingen af beskyttelsesniveauet bør i henhold til direktiv 95/46/EF ske på grundlag af samtlige de forhold, der har indflydelse på en overførsel eller en type overførsel af oplysninger. Den ved direktivet nedsatte gruppe vedrørende beskyttelse af personer i forbindelse med behandling af personoplysninger ⁽²⁾ har udgivet retningslinjer for, hvorledes denne vurdering skal foretages ⁽³⁾.

⁽¹⁾ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ Gruppens websted findes på følgende adresse:
http://www.europa.eu.int/comm/internal_market/en/media/dataprot/wpdocs/indez.htm

⁽³⁾ WP 4 (5020/97): »Udlevering af personoplysninger til tredjelande — hvornår er beskyttelsesniveauet tilstrækkeligt?«, et diskussionsoplæg vedtaget af gruppen den 26. juni 1997.
WP 7 (5057/97): »Vurdering af selvregulering i erhvervslivet: hvornår yder den et meningsfuldt bidrag til databeskyttelsesniveauet i et tredjeland?«, arbejdsdokument vedtaget af gruppen den 14. januar 1998.
WP 9 (5005/98): »Foreløbige synspunkter om brug af kontraktbestemmelser ved videregivelse af personoplysninger til tredjelande«, arbejdsdokument vedtaget af gruppen den 22. april 1998.
WP 12: »Videregivelse af personoplysninger til tredjelande: anvendelse af artikel 25 og 26 i EU's databeskyttelsesdirektiv«, arbejdsdokument vedtaget af gruppen den 24. juli 1998, tilgængelig på Europa-Kommissionens websted: europa.eu.int/comm/internal_market/en/media/dataprot/wpdocs/wp12/en

- (4) Artikel 26, stk. 2, i direktiv 95/46/EF, som giver organisationer, der ønsker at overføre oplysninger til tredjelande, større fleksibilitet, og artikel 26, stk. 4, om standardkontraktbestemmelserne, er af stor betydning med henblik på at opretholde den nødvendige strøm af personoplysninger mellem Fællesskabet og tredjelandene uden på unødigt vis at belaste de økonomiske aktører. Disse artikler er specielt vigtige i betragtning af, at Kommissionen på kort eller selv mellemlang sigt må formodes kun at konstatere et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau i henhold til artikel 25, stk. 6, for et begrænset antal lande.
- (5) Disse standardkontraktbestemmelser udgør kun én ud af flere muligheder i henhold til direktiv 95/46/EF i forbindelse med artikel 25 og 26, stk. 1 og 2, for på lovlig vis at overføre personoplysninger til et tredjeland. Det vil være lettere for organisationer at overføre personoplysninger til tredjelande ved at indføje standardkontraktbestemmelserne i en kontrakt. Standardkontraktbestemmelserne vedrører kun databeskyttelse. Dataeksportøren og dataimportøren kan frit tilføje enhver anden kommerciel bestemmelse, f.eks. bestemmelser om gensidig assistance i tilfælde af tvister med en registreret eller en tilsynsmyndighed, som de anser for at være af betydning for kontrakten, så længe den pågældende bestemmelse ikke er i strid med standardkontraktbestemmelserne.
- (6) Denne beslutning bør ikke berøre nationale tilladelser, som medlemsstaterne måtte give i henhold til nationale bestemmelser til gennemførelse af artikel 26, stk. 2, i direktiv 95/46/EF. Omstændighederne i forbindelse med specifikke overførsler kan kræve, at de registeransvarlige yder andre garantier i overensstemmelse med artikel 26, stk. 2. Under alle omstændigheder har denne beslutning kun den virkning, at medlemsstaterne ikke må nægte at anerkende, at de heri beskrevne kontraktbestemmelser giver tilstrækkelige garantier, og den har derfor ingen indvirkning på andre kontraktbestemmelser.
- (7) Anvendelsesområdet for denne beslutning er begrænset til at fastslå, at bestemmelserne i bilaget kan anvendes af en registeransvarlig, der er etableret i Fællesskabet, med henblik på at frembyde tilstrækkelige garantier i overensstemmelse med artikel 26, stk. 2, i direktiv 95/46/EF. En overførsel af personoplysninger til tredjelande udgør en databehandlingsproces i en medlemsstat, hvis lovlighed er underlagt national ret. Medlemsstaternes tilsynsmyndigheder bør som led i deres hverv og udøvelsen af deres beføjelser i medfør af artikel 28 i direktiv 95/46/EF fortsat være kompetente til at foretage en vurdering af, hvorvidt dataeksportøren har overholdt national lovgivning til gennemførelse af bestemmelserne i direktiv 95/46/EF, og især enhver specifik regel med hensyn til den i nævnte direktiv fastsatte oplysningspligt.
- (8) Denne beslutning finder ikke anvendelse på overførsel af personoplysninger fra registeransvarlige, der er etableret i Fællesskabet, til modtagere, som er etableret uden for Fællesskabets område, og som blot foretager behandling af disse oplysninger. Sådanne overførsler kræver ikke samme sikkerhedsforanstaltninger, fordi databehandleren udelukkende handler på vegne af den registeransvarlige. Kommissionen har til hensigt at behandle denne form for overførsel i en efterfølgende beslutning.
- (9) Det bør fastsættes, hvilke minimumsoplysninger parterne skal specificere i kontrakten om overførsel. Medlemsstaterne bør bevare retten til nærmere at specificere, hvilke oplysninger parterne skal give. Denne beslutning bør revideres på grundlag af de erfaringer, der gøres med den.
- (10) Kommissionen vil også på et senere tidspunkt overveje, om standardkontraktbestemmelser, som fremlægges af erhvervsdrivende organisationer eller andre interesserede parter, frembyder tilstrækkelige garantier i henhold til direktiv 95/46/EF.
- (11) Selv om det står parterne frit for at aftale de væsentlige databeskyttelsesregler, som dataimportøren skal overholde, bør visse databeskyttelsesprincipper finde anvendelse under alle omstændigheder.
- (12) Oplysninger bør kun behandles og efterfølgende anvendes eller videregives til specifikke formål og bør ikke opbevares længere end nødvendigt.
- (13) I overensstemmelse med artikel 12 i direktiv 95/46/EF bør de registrerede have ret til indsigt i de oplysninger, som vedrører dem, og i givet fald ret til berigtigelse, sletning eller blokering af visse oplysninger.

- (14) Yderligere overførsel af personoplysninger til en anden registeransvarlig, der er etableret i et tredjeland, bør kun være tilladt på visse betingelser, navnlig for at sikre at de registrerede modtager korrekt information og får lejlighed til at gøre indsigelse eller i visse tilfælde at undlade at give samtykke.
- (15) Tilsynsmyndighederne bør ved siden af deres opgave med at vurdere, om overførsler til tredjelande er i overensstemmelse med national ret, også spille en central rolle i denne kontraktbaserede mekanisme ved at sikre, at personoplysninger beskyttes på tilstrækkelig vis efter overførslen. Medlemsstaternes tilsynsmyndigheder bør under særlige omstændigheder bevare retten til at forbyde eller suspendere en overførsel eller en type overførsel af personoplysninger, der foregår på grundlag af standardkontraktbestemmelser, i de særlige tilfælde, hvor det er konstateret, at en overførsel på grundlag af kontraktbestemmelser kan forventes at have en betydelig negativ effekt på de garantier, hvormed den registrerede sikres en passende beskyttelse.
- (16) Standardkontraktbestemmelserne bør ikke alene kunne håndhæves af de organisationer, der er parter i kontrakten, men også af de registrerede, og dette især, når de registrerede lider skade som følge af en overtrædelse af kontrakten.
- (17) Den lovgivning, der gælder for kontrakten, bør være lovgivningen i den medlemsstat, hvori dataeksportøren er etableret, hvilket giver en tredjepart, som er omfattet af et tredjepartsløfte, mulighed for at håndhæve kontrakten. De registrerede bør, såfremt de ønsker det, og det er tilladt i henhold til national ret, kunne lade sig repræsentere af foreninger eller andre organer.
- (18) For at mindske de praktiske problemer, der kan opstå for registrerede, når de forsøger at udøve deres rettigheder i henhold til disse standardkontraktbestemmelser, bør dataeksportøren og dataimportøren hæfte solidarisk for skader som følge af enhver overtrædelse af disse bestemmelser, der er omfattet af tredjepartsløftet.
- (19) Den registrerede er berettiget til at anlægge sag og modtage erstatning fra dataeksportøren, dataimportøren eller dem begge for enhver skade, der skyldes en handling, der er uforenelig med forpligtelserne i følge standardkontraktbestemmelserne. Begge parter kan fritages fra dette erstatningsansvar, hvis de kan bevise, at ingen af dem er ansvarlig.
- (20) Den solidariske hæftelse gælder ikke for bestemmelser, som ikke er omfattet af bestemmelsen om tredjepartsløfte, og behøver ikke betyde, at den ene part skal betale skadeserstatning i tilfælde af ulovlig behandling foretaget af den anden part. Selv om der ikke stilles krav om gensidig skadesløsholdelse mellem parterne, for at beskyttelsen af de registrerede kan anses for tilstrækkelig, og denne bestemmelse derfor kan slettes, er den indføjet i standardkontraktbestemmelserne for klarheds skyld og for at undgå, at parterne skal forhandle om skadesløsholdelsesklausuler på individuelt grundlag.
- (21) Såfremt der opstår en tvist mellem parterne og den registrerede, som ikke afgøres i mindelighed, og såfremt den registrerede påberåber sig tredjepartsløftet, skal parterne indvilge i at give den registrerede valget mellem mægling, voldgift eller retssag. Om den registrerede vil have en egentlig valgmulighed, vil afhænge af, i hvilket omfang der foreligger pålidelige og anerkendte mæglings- og voldgiftssystemer. Mægling foretaget af medlemsstaternes tilsynsmyndigheder bør være en valgmulighed, når de yder en sådan service.
- (22) Den udtalelse ⁽¹⁾, som gruppen vedrørende beskyttelse af personer i forbindelse med behandling af personoplysninger, der er nedsat ved artikel 29 i direktiv 95/46/EF, har afgivet om det beskyttelsesniveau, der opnås ved hjælp af de i bilaget anførte standardkontraktbestemmelser, er blevet taget i betragtning ved udarbejdelsen af denne beslutning.
- (23) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, der er nedsat ved artikel 31 i direktiv 95/46/EF —

⁽¹⁾ Udtalelse nr. 1/2001, vedtaget af gruppen den 26. januar 2001 (Generaldirektoratet for det Indre Marked 5102/00 WP 38), tilgængelig på Europa-Kommissionens websted »Europa«.

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Standardkontraktbestemmelserne i bilaget til denne beslutning anses for at frembyde de tilstrækkelige garantier for beskyttelse af privatlivets fred, personers grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder samt for udøvelsen af de dertil knyttede rettigheder, der kræves i henhold til artikel 26, stk. 2, i direktiv 95/46/EF.

Artikel 2

Denne beslutning vedrører udelukkende tilstrækkeligheden af den beskyttelse, der opnås ved hjælp af de standardkontraktbestemmelser for overførsel af personoplysninger, der er anført i bilaget. Den har ingen indvirkning på anvendelsen af andre nationale bestemmelser til gennemførelse af direktiv 95/46/EF, som vedrører behandling af personoplysninger i medlemsstaterne.

Denne beslutning finder ikke anvendelse på overførsel af personoplysninger fra registeransvarlige, der er etableret i Fællesskabet, til modtagere, som er etableret uden for Fællesskabets område, og som blot foretager behandling af disse oplysninger.

Artikel 3

I denne beslutning:

- a) finder definitionerne i direktiv 95/46/EF anvendelse
- b) forstås ved »særlige kategorier af oplysninger« de oplysninger, der er omhandlet i artikel 8 i nævnte direktiv
- c) forstås ved »tilsynsmyndighed« den myndighed, der er omhandlet i artikel 28 i nævnte direktiv
- d) forstås ved »dataeksportør« den registeransvarlige, der overfører personoplysningerne
- e) forstås ved »dataimportør« den registeransvarlige, som indvilliger i at modtage personoplysninger fra dataeksportøren med henblik på videre behandling i overensstemmelse med bestemmelserne i denne beslutning.

Artikel 4

1. De kompetente myndigheder i medlemsstaterne kan, uden at dette berører deres beføjelse til at træffe foranstaltninger for at sikre overholdelse af nationale bestemmelser, der vedtages i overensstemmelse med bestemmelserne i kapitel II, III, V og VI i direktiv 95/46/EF, gøre brug af deres beføjelser med henblik på at forbyde eller suspendere datastrømmen til tredjelande for at beskytte fysiske personer med hensyn til behandling af deres personoplysninger:

- a) når det er fastslået, at den lovgivning, som dataimportøren er underlagt, pålægger dataimportøren krav om at fravige de relevante databeskyttelsesregler, som er mere vidtgående end de restriktioner, der er nødvendige i et demokratisk samfund som fastsat i artikel 13 i direktiv 95/46/EF, hvis disse krav kan formodes at have en betydelig negativ virkning på den sikkerhed, der opnås ved hjælp af standardkontraktbestemmelserne
- b) når en kompetent myndighed har fastslået, at dataimportøren ikke har overholdt kontraktbestemmelserne, eller
- c) når der er stor sandsynlighed for, at standardkontraktbestemmelserne i bilaget ikke overholdes eller ikke vil blive overholdt, og at en fortsat overførsel vil kunne skabe en overhængende risiko for alvorlig skade for de registrerede.

2. Forbud eller suspension i henhold til stk. 1 ophæves straks, når grundene til forbuddet eller suspensionen ikke længere eksisterer.

3. Når medlemsstaterne vedtager foranstaltninger i overensstemmelse med stk. 1 og 2, underretter de straks Kommissionen, som igen underretter de øvrige medlemsstater.

Artikel 5

Kommissionen evaluerer anvendelsen af denne beslutning på grundlag af alle tilgængelige oplysninger tre år efter, at medlemsstaterne har fået meddelelse om beslutningen. Den forelægger en rapport vedrørende resultaterne for det ved artikel 31 i direktiv 95/46/EF nedsatte udvalg. Rapporten skal omfatte ethvert forhold, der kan påvirke vurderingen af tilstrækkeligheden af standardkontraktbestemmelserne i bilaget samt ethvert forhold, hvoraf det fremgår, at denne beslutning anvendes på en diskriminerende måde.

Artikel 6

Denne beslutning finder anvendelse fra den 3. september 2001.

Artikel 7

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. juni 2001.

På Kommissionens vegne

Frederik BOLKESTEIN

Medlem af Kommissionen

BILAG

STANDARDKONTRAKTBESTEMMELSER

med henblik på artikel 26, stk. 2, i direktiv 95/46/EF for så vidt angår overførsel af personoplysninger til tredjelande, der ikke garanterer et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau

Den dataeksporterende organisations navn:

.....

Adresse:

Tlf. fax e-post:

Andre oplysninger til identifikation af organisationen:

i det efterfølgende benævnt »dataeksportøren«

og

Den dataimporterende organisations navn:

.....

Adresse:

Tlf. fax e-post:

Andre oplysninger til identifikation af organisationen:

i det efterfølgende benævnt »dataimportøren«

HAR AFTALT følgende standardkontraktbestemmelser (i det følgende benævnt »standardbestemmelser«) med henblik på at tilvejebringe passende garantier med hensyn til beskyttelse af privatlivets fred og de grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder for fysiske personer ved overførsel af de i tillægget anførte personoplysninger fra dataeksportøren til dataimportøren.

*Standardbestemmelse 1***Definitioner**

I disse standardbestemmelser:

- har »personoplysninger«, »særlige kategorier af oplysninger«, »behandle/behandling«, »registeransvarlig«, »behandler«, »registreret« og »tilsynsmyndighed« samme betydning som i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (i det følgende benævnt »direktivet«)
- forstås ved »dataeksportør« den registeransvarlige, der overfører personoplysningerne
- forstås ved »dataimportør« den registeransvarlige, som indvilliger i at modtage personoplysninger fra dataeksportøren med henblik på videre behandling i overensstemmelse med disse standardbestemmelser, og som ikke er underlagt et tredjelandets system, der sikrer et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau.

*Standardbestemmelse 2***Detaljer vedrørende overførslen**

Detaljerne vedrørende overførslen og især de kategorier af personoplysninger og de formål, hvortil de overføres, er specificeret i tillæg 1, der udgør en integrerende del af disse standardbestemmelser.

*Standardbestemmelse 3***Tredjepartsløfte**

De registrerede kan håndhæve denne standardbestemmelse og standardbestemmelse 4, litra b), c) og d), standardbestemmelse 5, litra a), b), c), og e), standardbestemmelse 6, stk. 1 og 2, og standardbestemmelse 7, 9 og 11 som berettigede tredjeparter. Parterne gør ingen indsigelse mod, at de registrerede, såfremt de ønsker det, og det er tilladt i henhold til national ret, lader sig repræsentere af en forening eller andre organer.

*Standardbestemmelse 4***Dataeksportørers pligter**

Dataeksportører accepterer og garanterer:

- a) at deres behandling af personoplysningerne, herunder selve overførslen, har været, og frem til tidspunktet for overførslen fortsat vil være i overensstemmelse med alle relevante bestemmelser i den medlemsstat, hvor dataeksportøren er etableret (og i givet fald er blevet meddelt de kompetente myndigheder), samt at behandlingen ikke er i strid med de relevante bestemmelser i denne medlemsstat
- b) at de registrerede i tilfælde af, at overførslen omfatter særlige kategorier af oplysninger, er blevet informeret eller vil blive informeret om, at deres oplysninger kan blive overført til et tredjeland, der ikke sikrer et tilstrækkeligt databeskyttelsesniveau
- c) at give de registrerede et eksemplar af standardbestemmelserne som aftalt, såfremt de anmoder derom, samt
- d) inden for en rimelig tidsfrist og i rimeligt omfang at behandle forespørgsler fra tilsynsmyndigheden om dataimportørens behandling af de pågældende personoplysninger og enhver forespørgsel fra de registrerede om dataimportørens behandling af deres personoplysninger.

*Standardbestemmelse 5***Dataimportørers pligter**

Dataimportører accepterer og garanterer:

- a) at de ikke har grund til at tro, at de ifølge den lovgivning, de er underlagt, er forhindret i at overholde deres forpligtelser i henhold til kontrakten, samt at de i tilfælde af en ændring af denne lovgivning således, at det sandsynligvis vil få en væsentlig negativ indvirkning på den sikkerhed, der opnås ved hjælp af standardkontraktbestemmelserne, vil give dataeksportøren og tilsynsmyndigheden i det land, hvor dataeksportøren er etableret, meddelelse om ændringen, idet dataimportøren erklærer sig indforstået med, at dataeksportøren under sådanne omstændigheder har ret til at suspendere dataoverførslen og/eller bringe kontrakten til ophør
- b) at de vil behandle personoplysningerne i overensstemmelse med de obligatoriske databeskyttelsesprincipper, der er anført i tillæg 2, eller, såfremt det udtrykkeligt er aftalt parterne imellem ved afkrydsning nedenfor, og under forudsætning af overholdelse af de i tillæg 3 anførte obligatoriske databeskyttelsesprincipper, at behandle oplysningerne i overensstemmelse med:
 - de relevante bestemmelser i national ret (vedlagt standardkontraktbestemmelserne) vedrørende beskyttelse af fysiske personers grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, især retten til beskyttelse af privatlivets fred med hensyn til behandling af personoplysninger, der gælder for en registeransvarlig i det land, hvor dataeksportøren er etableret, eller
 - de relevante bestemmelser i enhver kommissionsbeslutning i henhold til artikel 25, stk. 6, i direktiv 95/46/EF, hvormed det fastslås, at et tredjeland kun garanterer et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau for bestemte aktivitetsområder, hvis dataimportøren er etableret i dette tredjeland og ikke er omfattet af disse bestemmelser, for så vidt som disse bestemmelser er af en sådan art, at de finder anvendelse på overførslen
- c) straks og behørigt at behandle alle rimelige forespørgsler fra dataeksportøren eller de registrerede vedrørende deres behandling af sådanne personoplysninger, som overføres, og at samarbejde med den kompetente tilsynsmyndighed i forbindelse med alle dens undersøgelser og følge anbefalingerne fra tilsynsmyndigheden med hensyn til behandling af de overførte oplysninger
- d) på anmodning af dataeksportøren at lade deres databehandlingsfaciliteter underkaste inspektion, der skal foretages af dataeksportøren eller et inspektionsorgan, der udpeges af dataeksportøren og i givet fald efter aftale med tilsynsmyndigheden, og som består af uafhængige medlemmer, der er i besiddelse af de nødvendige faglige kvalifikationer
- e) at give de registrerede et eksemplar af disse standardbestemmelser som aftalt, såfremt de anmoder derom, og angive den myndighed, der er ansvarlig for behandling af klager.

*Standardbestemmelse 6***Ansvar**

1. Parterne er enige om, at registrerede, som har lidt skade som følge af en overtrædelse af de bestemmelser, der henvises til i standardbestemmelse 3, har ret til at modtage erstatning fra parterne for skaden. Parterne er enige om, at de kun kan fritages for dette ansvar, hvis de beviser, at ingen af dem er ansvarlig for overtrædelsen af disse standardbestemmelser

2. Dataeksportøren og dataimportøren er enige om, at de hæfter solidarisk for skade påført de registrerede som følge af enhver overtrædelse som omhandlet stk. 1. De registrerede kan i tilfælde af en sådan overtrædelse anlægge sag ved en domstol mod enten dataeksportøren eller dataimportøren eller dem begge.

3. Parterne enige om, at dersom en af parterne gøres ansvarlig for en overtrædelse som omhandlet stk. 1, og denne overtrædelse er begået af den anden part, skal denne anden part holde den første part skadesløs for alle sagsomkostninger, gebyrer, erstatningsbeløb, udgifter eller tab, som den første part har afholdt eller pådraget sig, i det omfang den anden part er ansvarlig herfor (*).

Standardbestemmelse 7

Mægling og værneting

1. Såfremt der opstår en tvist mellem den registrerede og en af parterne i denne kontrakt, der ikke løses i mindelighed, og den registrerede påberåber sig tredjepartsloftet i henhold til standardbestemmelse 3, er parterne enige om at acceptere den registreredes beslutning om:

- a) at henvise tvisten til mægling foretaget af en uafhængig person, eller i givet fald foretaget af tilsynsmyndigheden
- b) at henvise sagen til domstolene i den medlemsstat, hvor dataeksportøren er etableret.

2. Parterne er enige om, at en tvist efter aftale mellem en registreret og vedkommende part kan henvise til en voldgiftsinstans, såfremt den pågældende part er etableret i et land, der har ratificeret De Forenede Nationers konvention om anerkendelse og fuldbyrdelse af udenlandske voldgiftskendelser (New York-konventionen).

3. Parterne er enige om, at anvendelsen af stk. 1 og 2 ikke berører den registreredes materielle eller processuelle rettigheder med hensyn til at søge forholdet afhjulpet i overensstemmelse med andre bestemmelser i national eller international ret.

Standardbestemmelse 8

Samarbejde med tilsynsmyndighederne

Parterne er enige om at deponere et eksemplar af denne kontrakt hos tilsynsmyndigheden, hvis denne anmoder herom, eller hvis det kræves i henhold til national ret.

Standardbestemmelse 9

Standardbestemmelsernes ophør

Parterne er enige om, at de ved disse standardbestemmelsernes ophør på et hvilket som helst tidspunkt, under hvilke som helst tidspunkt, under hvilke som helst omstændigheder og af hvilken som helst årsag ikke fritages fra forpligtelserne og/eller betingelserne i henhold til disse standardbestemmelser, hvad angår behandlingen af de overførte oplysninger.

Standardbestemmelse 10

Lovvalg

Standardbestemmelserne er underlagt lovgivningen i den medlemsstat, hvori dataeksportøren er etableret, i dette tilfælde

.....

Standardbestemmelse 11

Ændring af kontrakten

Parterne forpligter sig til ikke at ændre ordlyden af standardbestemmelserne.

På vegne af dataeksportøren:

Navn (fornavn og efternavn):

Stilling:

Adresse:

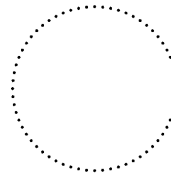
(*) Stk. 3 er fakultativ.

Andre (eventuelle) oplysninger, som er nødvendige for at gøre kontrakten bindende:

.....

.....

(Underskrift)

(organisationens stempel)

På vegne af dataimportøren:

Navn (fornavn og efternavn):

Stilling:

Adresse:

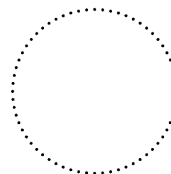
Andre (eventuelle) oplysninger, som er nødvendige for at gøre kontrakten bindende:

.....

.....

.....

(Underskrift)

(organisationens stempel)

*Tillæg 1***til standardkontraktbestemmelserne**

Dette tillæg udgør en integrerende del af standardbestemmelserne og skal udfyldes og underskrives af parterne

(Medlemsstaterne kan i overensstemmelse med deres nationale procedurer angive yderligere nødvendige oplysninger, som skal anføres i dette tillæg).

Dataeksportør

Dataeksportøren er (giv en kort beskrivelse af de af Deres aktiviteter, der er relevante for overførslen):

.....

.....

.....

Dataimportør

Dataimportøren er (giv en kort beskrivelse af de af Deres aktiviteter, der er relevante for overførslen):

.....

.....

.....

Registrerede

De overførte personoplysninger vedrører følgende kategorier af registrerede (angiv nærmere):

.....

.....

.....

Formålet med overførslen

Overførslen tjener følgende formål (angiv nærmere):

.....

.....

.....

Overførte oplysninger

De overførte personoplysninger omfatter følgende kategorier af oplysninger (angiv nærmere):

.....

.....

.....

Følsomme oplysninger (hvis relevant)

De overførte personoplysninger omfatter følgende kategorier af følsomme oplysninger (angiv nærmere):

.....
.....
.....

Modtagere

De overførte personoplysninger må kun videregives til følgende modtagere eller kategorier af modtagere (angiv nærmere):

.....
.....
.....

Opbevaringstid

De overførte personoplysninger må ikke opbevares længere end (måneder/år) (angiv antal)

Dataeksportør

Dataimportør

Navn:

Navn:

.....

.....

(Befuldmægtigets underskrift)

(Befuldmægtigets underskrift)

Tillæg 2

til standardkontraktbestemmelserne

Obligatorisk databeskyttelse, jf. standardkontraktbestemmelse 5, litra b), første afsnit

Disse databeskyttelsesprincipper skal læses og fortolkes på baggrund af bestemmelserne (principper og relevante undtagelser) i direktiv 95/46/EF.

De finder anvendelse på de obligatoriske krav i den nationale lovgivning, der gælder for dataimportøren, og som ikke er mere vidtgående end, hvad der er nødvendige i et demokratisk samfund på basis af en af de grunde, der er nævnt i artikel 13, stk. 1, i direktiv 95/46/EF, det vil sige, hvis de udgør en nødvendig foranstaltning af hensyn til statens sikkerhed, forsvaret, den offentlige sikkerhed, forebyggelse, efterforskning, afsløring og retsforfølgelse i straffesager eller i forbindelse med brud på etiske regler for lovregulerede erhverv, statens væsentlige økonomiske eller finansielle interesser, eller beskyttelsen af den registreredes interesser eller andres rettigheder og frihedsrettigheder.

1. *Formålsafgrænsning:* Oplysningerne må kun behandles og efterfølgende anvendes eller videregives til de specifikke formål i tillæg 1 til standardkontraktbestemmelserne. Oplysningerne må ikke opbevares længere end nødvendigt af hensyn til formålene med overførslen.
2. *Datakvalitet og dataproportionalitet:* Oplysningerne skal være nøjagtige og om nødvendigt ajourførte. Oplysningerne skal være fyldestgørende og relevante og må ikke være overdrevne i forhold til formålene med overførslen og den efterfølgende behandling.
3. *Gennemsigtighed:* Registrerede skal have oplysning om formålet med behandlingen og om den registeransvarliges identitet i tredjelandet samt yderligere oplysninger, hvis dette er nødvendigt for at sikre en rimelig behandling, medmindre sådanne oplysninger allerede er givet af dataeksportøren.
4. *Sikkerhed og fortrolighed:* Den registeransvarlige skal træffe tekniske og organisatoriske sikkerhedsforanstaltninger, som svarer til de risici, såsom ikke-autoriseret indsigt, behandlingen indebærer. Personer, der handler under den registeransvarliges ansvar, herunder databehandlere, må kun behandle oplysningerne, hvis dette sker efter instruks fra den registeransvarlige.
5. *Ret til indsigt, berigtigelse, sletning og blokering:* Som fastsat i artikel 12 i direktiv 95/46/EF skal de registrerede have ret til indsigt i de oplysninger, som vedrører dem, og som behandles, og i givet fald ret til berigtigelse, sletning eller blokering af oplysninger, hvis behandlingen ikke er i overensstemmelse med principperne i dette tillæg, især hvis der er tale om ufuldstændige eller unøjagtige oplysninger. De registrerede skal også, såfremt der foreligger vægtige legitime grunde, der vedrører deres særlige situation, have mulighed for at gøre indsigelse mod, at de oplysninger, som vedrører dem, gøres til genstand for behandling.
6. *Begrænsning af videre overførsel:* Yderligere overførsel af personoplysninger fra dataimportøren til en anden registeransvarlig, der er etableret i et tredjeland, der ikke garanterer et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau, eller som ikke er omfattet af en kommissionsbeslutning vedtaget i henhold til artikel 25, stk. 6, i direktiv 95/46/EF (videre overførsel), må kun finde sted, hvis en af følgende betingelser er opfyldt:
 - a) De registrerede skal have givet deres udtrykkelige samtykke til videre overførsel, såfremt det drejer sig om særlige kategorier af oplysninger, eller de skal have haft mulighed for at gøre indsigelse herimod i andre tilfælde.

De registrerede skal mindst forsynes med følgende oplysninger på et sprog, de forstår:
 - oplysning om formålene med den videre overførsel
 - oplysning til identifikation af den i Fællesskabet etablerede dataeksportør
 - oplysning om kategorier af yderligere modtagere af oplysninger og om bestemmelseslandene samt
 - oplysning om, at oplysningerne efter den videre overførsel kan blive behandlet af en registeransvarlig, der er etableret i et land, hvor der ikke er en tilstrækkelig beskyttelse af fysiske personers privatliv. Eller
 - b) Dataeksportøren og dataimportøren er enige om, at en anden registeransvarlig tilslutter sig standardkontraktbestemmelserne, og således bliver en ny part i disse bestemmelser og påtager sig samme forpligtelser som dataimportøren.
7. *Særlige kategorier af oplysninger:* Når der behandles oplysninger om racemæssig eller etnisk oprindelse, politisk, religiøs eller filosofisk overbevisning, fagforeningsmæssigt tilhørsforhold, helbredsforhold og seksuelle forhold og oplysninger om lovovertrædelser, domme i straffesager eller sikkerhedsforanstaltninger, skal der iværksættes en supplerende beskyttelse i henhold til direktiv 95/46/EF, især passende sikkerhedsforanstaltninger, såsom stærk kryptering i forbindelse med overførsel eller registrering af, hvem der har haft adgang til følsomme oplysninger.
8. *Direkte markedsføring:* Når der behandles oplysninger med henblik på direkte markedsføring, skal der etableres effektive procedurer, der giver den registrerede mulighed for på et hvilket som helst tidspunkt at fravælge (opt-out) behandlingen af sine oplysninger til dette formål.

9. *Edb-baserede individuelle afgørelser:* De registrerede er berettigede til ikke at være underlagt en afgørelse, som alene er baseret på edb-behandling, medmindre der træffes andre foranstaltninger til at beskytte den enkeltes legitime interesser som foreskrevet i artikel 15, stk. 2, i direktiv 95/46/EF. Hvis formålet med en overførsel er at træffe en edb-baseret afgørelse som omhandlet i artikel 15 i direktiv 95/46/EF, der har retsvirkninger for den registrerede, eller som berører den registrerede i væsentlig grad, og som alene er truffet på grundlag af edb-behandling af oplysninger, der er bestemt til at vurdere bestemte personlige forhold, såsom erhvervssevne, kreditværdighed, pålidelighed, adfærd osv., har den registrerede ret til at kende begrundelsen for afgørelsen.

Tillæg 3

til standardkontraktbestemmelserne

Obligatorisk databeskyttelse, jf. standardkontraktbestemmelse 5, litra b), andet afsnit

1. *Formålsafgrænsning:* Oplysningerne må kun behandles og efterfølgende anvendes eller videregives til de specifikke formål i tillæg 1 til standardkontraktbestemmelserne. Oplysningerne må ikke opbevares længere end nødvendigt af hensyn til formålene med overførslen.
2. *Ret til indsigt, berigtigelse, sletning og blokering:* Som fastsat i artikel 12 i direktiv 95/46/EF skal de registrerede have ret til indsigt i de oplysninger, som vedrører dem, og som behandles, og i givet fald ret til berigtigelse, sletning eller blokering af oplysninger, hvis behandlingen ikke er i overensstemmelse med principperne i dette tillæg, især hvis der er tale om ufuldstændige eller unøjagtige oplysninger. De registrerede skal også, såfremt der foreligger vægtige legitime grunde, der vedrører deres særlige situation, have mulighed for at gøre indsigelse mod, at de oplysninger, som vedrører dem, gøres til genstand for behandling.
3. *Begrænsning af videre overførsel:* Yderligere overførsel af personoplysninger fra dataimportøren til en anden registeransvarlig, der er etableret i et tredjeland, der ikke garanterer et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau, eller som ikke er omfattet af en kommissionsbeslutning vedtaget i henhold til artikel 25, stk. 6, i direktiv 95/46/EF (videre overførsel), må kun finde sted, hvis en af følgende betingelser er opfyldt:
 - a) De registrerede skal have givet deres udtrykkelige samtykke til videre overførsel, såfremt det drejer sig om særlige kategorier af oplysninger, eller de skal have haft mulighed for at gøre indsigelse herimod i andre tilfælde.
De registrerede skal mindst forsynes med følgende oplysninger på et sprog, de forstår:
 - oplysning om formålene med den videre overførsel
 - oplysning til identifikation af den i Fællesskabet etablerede dataeksportør
 - oplysning om kategorier af yderligere modtagere af oplysninger og om bestemmelseslandene samt
 - oplysning om, at oplysningerne efter den videre overførsel kan blive behandlet af en registeransvarlig, der er etableret i et land, hvor der ikke er en tilstrækkelig beskyttelse af fysiske personers privatliv. Eller
 - b) Dataeksportøren og dataimportøren er enige om, at en anden registeransvarlig tilslutter sig standardkontraktbestemmelserne, og således bliver en ny part i disse bestemmelser og påtager sig samme forpligtelser som dataimportøren.

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 19. juni 2001

om ottende ændring af beslutning 95/124/EF om listen over godkendte akvakulturbrug i Tyskland

(meddelt under nummer K(2001) 1627)

(EØS-relevant tekst)

(2001/498/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 91/67/EØF af 28. januar 1991 om dyresundhedsmæssige betingelser for afsætning af akvakulturdyr og -produkter ⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv 98/45/EF ⁽²⁾, særlig artikel 6, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Medlemsstaterne kan for akvakulturbrug, der ligger i en zone, som ikke er godkendt med hensyn til infektiøs hæmatopoiotisk nekrose (IHN) og egtvedsyge (VHS), opnå status som godkendt akvakulturbrug, der er fri for de nævnte sygdomme.
- (2) Listen over godkendte akvakulturbrug i Tyskland blev fastsat ved Kommissionens beslutning 95/124/EF ⁽³⁾, senest ændret ved beslutning 2001/311/EF ⁽⁴⁾.
- (3) Tyskland har sendt Kommissionen dokumentation for meddelelse af status som godkendt akvakulturbrug i en ikke-godkendt zone med hensyn til IHN og VHS til to bestemte akvakulturbrug samt de nationale bestemmelser, der sikrer, at reglerne for opretholdelse af godkendelsen bliver overholdt.
- (4) Kommissionen og medlemsstaterne har gennemgået det dokumentationsmateriale, som Tyskland har fremsendt for de to akvakulturbrug. Brugene ligger i Hessen og Nordrhein-Westfalen.

- (5) Det fremgår af gennemgangen, at disse akvakulturbrug opfylder kravene i artikel 6 i direktiv 91/67/EØF.
- (6) Akvakulturbrug kan derfor indrømmes status som godkendt akvakulturbrug i en ikke-godkendt zone og bør føjes til listen over godkendte akvakulturbrug.
- (7) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Veterinærkomité —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Bilaget til beslutning 95/124/EF affattes som angivet i bilaget til nærværende beslutning.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. juni 2001.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 46 af 19.2.1991, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 189 af 3.7.1998, s. 12.

⁽³⁾ EFT L 84 af 14.4.1995, s. 6.

⁽⁴⁾ EFT L 109 af 19.4.2001, s. 62.

BILAG

I AKVAKULTURBRUG I NIEDERSACHSEN

<p>1. Jochen Moeller
Fischzucht Harkenbleck
D-30966 Hemmingen-Harkenbleck</p> <p>2. Versuchsgut Relliehausen der Universität Göttingen
(nur die Brutanlage)
D-37586 Dassel</p> <p>3. Dr. R. Rosengarten
Forellenzucht Sieben Quellen
D-49124 Georgsmarienhütte</p> <p>4. Klaus Kröger
Fischzucht Klaus Kröger
D-21256 Handeloh Wörme</p> <p>5. Ingeborg Riggert-Schlumbohm
Forellenzucht W. Riggert
D-29465 Schnega</p> | <p>6. Volker Buchtmann
Fischzucht Nordbach
D-21441 Garstedt</p> <p>7. Sven Kramer
Forellenzucht Kaierde
D-31073 Delligsen</p> <p>8. Hans-Peter Klusak
Fischzucht Grönegau
D-49328 Melle</p> <p>9. F. Feuerhake
Forellenzucht Rheden
D-31039 Rheden</p> |
|--|--|

II AKVAKULTURBRUG I THÜRINGEN

<p>1. Firma Tautenhahn
D-98646 Troststadt</p> <p>2. Thüringer Forstamt Leinefelde
Fischzucht Worbis
D-37327 Leinefelde</p> <p>3. Fischzucht Salza GmbH
D-99734 Nordhausen-Salza</p> | <p>4. Fischzucht Kindelbrück GmbH
D-99638 Kindelbrück</p> <p>5. Reinhardt Strecker
Forellenzucht Orgelmühle
D-37351 Dingelstadt</p> |
|--|---|

III AKVAKULTURBRUG I BADEN-WÜRTTEMBERG

<p>1. Heiner Feldmann
Riedlingen/Neufra
D-88630 Pfullendorf</p> <p>2. Walter Dietmayer
Forellenzucht Walter Dietmayer, Hettingen
D-72501 Gammertingen</p> <p>3. Heiner Feldmann
Bad Waldsee
D-88630 Pfullendorf</p> <p>4. Heiner Feldmann
Bergatreute
D-88630 Pfullendorf</p> <p>5. Oliver Fricke
Anlage Wuchzenhofen, Boschenmühle
D-87764 Mariasteinbach Legau 13 1/2</p> <p>6. Peter Schmaus
Fischzucht Schmaus, Steinental
D-88410 Steinental/Hauerz</p> <p>7. Josef Schnetz
Fenkenmühle
D-88263 Horgenzell</p> <p>8. Erwin Steinhart
Quellwasseranlage Steinhart, Hettingen
D-72513 Hettingen</p> <p>9. Hugo Strobel
Quellwasseranlage Otterswang, Sägmühle
D-72505 Hausen am Andelsbach</p> <p>10. Reinhard Lenz
Forsthaus, Gaimühle
D-64759 Sensbachtal</p> | <p>11. Peter Hofer
Sulzbach
D-78727 Aistaig/Oberndorf</p> <p>12. Stephan Hofer
Oberer Lautenbach
D-78727 Aistaig/Oberndorf</p> <p>13. Stephan Hofer
Unterer Lautenbach
D-78727 Aistaig/Oberndorf</p> <p>14. Stephan Hofer
Schelklingen
D-78727 Aistaig/Oberndorf</p> <p>15. Hubert Schuppert
Brutanlage: Obere Fischzucht
Mastanlage: Untere Fischzucht
D-88454 Unteressendorf</p> <p>16. Johannes Dreier
Brunnentobel
D-88299 Leutkich/Hebrachhofen</p> <p>17. Peter Störk
Wagenhausen
D-88348 Saulgau</p> <p>18. Erwin Steinhart
Geislingen/St.
D-73312 Geislingen/St.</p> <p>19. Joachim Schindler
Forellenzucht Lohmühle
D-72275 Alpirsbach</p> <p>20. Heribert Wolf
Forellenzucht Sohnius
D-72160 Horb-Diessen</p> |
|--|---|

21. **Claus Lehr**
Forellenzucht Reinerzau
D-72275 Alpirsbach-Reinerzau
22. **Hugo Hager**
Bruthausanlage
D-88639 Walbertsweiler
23. **Hugo Hager**
Waldanlage
D-88639 Walbertsweiler
24. **Gumpper und Stöll GmbH**
Forellenhof Rössle, Honau
D-72805 Liechtenstein
25. **Ulrich Ibele**
Pfrungen
D-88271 Pfrungen
26. **Hans Schmutz**
Brutanlage 1, Brutanlage 2, Brut- und Setzlingsanlage 3 (Hausanlage)
D-89155 Erbach
27. **Wilhelm Drafehn**
Obersimonswald
D-77960 Seelbach
28. **Wilhelm Drafehn**
Brutanlage Seelbach
D-77960 Seelbach
29. **Franz Schwarz**
Oberharmersbach
D-77784 Oberharmersbach
30. **Meinrad Nuber**
Langenenslingen
D-88515 Langenenslingen
31. **Anton Spieß**
Höhmühle
D-88353 Kifleg
32. **Karl Servay**
Osterhofen
D-88339 Bad Waldsee
33. Kreissportfischereiverein Biberach
Warthausen
D-88400 Biberach
34. **Hans Schmutz**
Gossenzugen
D-89155 Erbach
35. **Reinhard Rösch**
Haigerach
D-77723 Gengenbach
36. **Harald Tress**
Unterlauchringen
D-79787 Unterlauchringen
37. **Alfred Tröndle**
Tiefenstein
D-79774 Albbruck
38. **Alfred Tröndle**
Unteralpfen
D-79774 Unteralpfen
39. **Peter Hofer**
Schenkenbach
D-78727 Aistaig/Oberndorf
40. **Heiner Feldmann**
Bainders
D-88630 Pfullendorf
41. **Andreas Zordel**
Fischzucht Im Gänsebrunnen
D-75305 Neuenbürg
42. **Hans Fischböck**
Forellenzucht am Kocherursprung
D-73447 Oberkochen
43. **Hans Fischböck**
Fischzucht
D-73447 Oberkochen
44. **Josef Dürr**
Forellenzucht Igersheim
D-97980 Bad Mergentheim
45. **Kurt Englerth und Sohn GBR**
Anlage Berneck
D-72297 Seewald
46. **A. J. Kisslegg**
Anlage Rohrsee
47. **Staatliches Forstamt Wangen**
Anlage Karsee
48. **Simon Phillipson**
Anlage Weissenbronnen
D-88364 Wolfegg
49. **Hans Klaiber**
Anlage Bad Wildbad
D-75337 Enzklosterle
50. **Josef Hönig**
Forellenzucht Hönig
D-76646 Bruchsal-Heidelsheim
51. **Werner Baur**
Blitzenreute
D-88273 Fronreute-Blitzenreute
52. **Gerhard Wehmann**
Mägerkingen
D-72574 Bad Urach-Seeburg

IV AKVAKULTURBRUG I NORDRHEIN-WESTFALEN

1. **Wolfgang Lindhorst-Emme**
Hirschquelle
D-33758 Schloss Holte-Stukenbrock
2. **Wolfgang Lindhorst-Emme**
Am Oelbach
D-33758 Schloss Holte-Stukenbrock
3. **Hugo Rameil und Söhne**
Sauerländer Forellenzucht
D-57368 Lennestadt-Gleierbrück
4. **Peter Horres**
Ovenhausen, Jätzer Mühle
D-37671 Hörter
5. **Wolfgang Middendorf**
Fischzuchtbetrieb Middendorf
D-46348 Raesfeld

V AKVAKULTURBRUG I BAYERN

1. **Gerstner Peter**
(Forellenzuchtbetrieb Juraquell)
Wellheim
D-97332 Volkach
2. **Werner Ruf**
Fischzucht Wildbad
D-86925 Fuchstal-Leeder
3. **Rogg**
Fisch Rogg
D-87751 Heimertingen

VI AKVAKULTURBRUG I SACHSEN

1. **Anglerverband Südsachsen »Mulde/Elster« e.V.**
Forellenanlage Schlettau
D-09487 Schlettau
2. **H. und G. Ermisch GbR**
Forellen- und Lachszucht
D-01844 Langburkersdorf

VII AKVAKULTURBRUG I HESSEN

1. **Hermann Rameil**
Fischzuchtbetriebe Hermann Rameil
D-34560 Fritzlar
-

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 3. juli 2001

om ændring af beslutning 2000/639/EF og 2000/773/EF for så vidt angår EF-tilskuddet til medlemsstaternes programmer for overvågning af BSE for 2001

(meddelt under nummer K(2001) 1748)

(2001/499/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets beslutning 90/424/EØF af 26. juni 1990 om visse udgifter på veterinærområdet ⁽¹⁾, senest ændret ved beslutning 2001/12/EF ⁽²⁾, særlig artikel 24, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I Kommissionens beslutning 2000/639/EF af 13. oktober 2000 om listen over programmer for overvågning af BSE, hvortil der kan ydes EF-tilskud i 2001 ⁽³⁾, ændret ved beslutning 2000/773/EF ⁽⁴⁾, er der fastsat en liste over programmer for overvågning af BSE, hvortil der kan ydes EF-tilskud i 2001, samt foreslået procentsats og tilskud til hvert program. Listen omfatter alle medlemsstaternes BSE-overvågningsprogrammer.
- (2) Ved beslutning 2000/773/EF godkendtes de programmer for overvågning af BSE for 2001, som medlemsstaterne havde indsendt.
- (3) I beslutning 2000/773/EF fastsættes endvidere det maksimale EF-tilskud til de enkelte programmer. Det fastsættes, at EF-tilskuddet bør udgøre 100 % af udgifterne (eksklusive moms) til indkøb af testkit og reagenser, dog højst 30 EUR pr. test, for test, der foretages i perioden 1. januar-31. december 2001 på visse målgrupper (selvdøde dyr, nødslagtede dyr og dyr fundet syge ved normal slagtning).
- (4) Det er endvidere fastsat, at beslutningen skal tages op til revision senest den 1. juli 2001 med henblik på at fastlægge EF-tilskuddet for perioden 1. juli-31. december 2001 for test på sunde, slagtede dyr.
- (5) Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 999/2001 af 22. maj 2001 om fastsættelse af regler for forebyggelse af, kontrol med og udryddelse af visse transmissible spongiforme encephalopatiser ⁽⁵⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 1248/2001 ⁽⁶⁾, fastsættes der nye

programmer for overvågning af BSE hos kvæg. Under det nye overvågningsprogram udvides overvågningen af visse målgrupper af kvæg, der ikke indgår i fødevarerkæden, og aldersgrænsen nedsættes. Endvidere skal alt kvæg på over 30 måneder, der slagtes til konsum, overvåges, men Østrig, Finland og Sverige får mulighed for en reduceret overvågning af disse dyr. Forordning (EF) nr. 999/2001 anvendes fra den 1. juli 2001.

- (6) Ifølge de rapporter, medlemsstaterne har indsendt i henhold til artikel 20 i beslutning 2000/773/EF, udgør udgifterne til indkøb af testkit og reagenser mindre end de 30 EUR pr. test, der er fastsat som maksimum i artikel 18 i beslutning 2000/773/EF.
- (7) Som følge af den udvidede BSE-overvågning, der indføres ved forordning (EF) nr. 999/2001, er det nødvendigt at ændre det maksimale EF-tilskud til de enkelte programmer, som er fastsat i beslutning 2000/639/EF og 2000/773/EF. Under hensyntagen til udgifterne til indkøb af testkit og reagenser, jf. medlemsstaternes rapporter, bør betingelserne for tilskuddet til overvågning af alle målgrupper desuden ændres.
- (8) Det er blevet klart, at skønnet over det maksimale EF-tilskud, der kan ydes til hvert program, måske skal justeres i løbet af programmets gennemførelse, for at der kan tages hensyn til de enkelte medlemsstaters faktiske behov. Justeringen skal imidlertid foretages, uden at det samlede EF-tilskud forøges. For at lette justeringen bør alle medlemsstaterne hver måned indsende en rapport om programmets forløb og de afholdte udgifter.
- (9) Modellen for de endelige rapporter bør desuden harmoniseres for at sikre, at der indkommer relevante og sammenlignelige data fra medlemsstaterne, når rapporteringsperioden ophører.
- (10) Beslutning 2000/639/EF og 2000/773/EF bør ændres i overensstemmelse hermed.
- (11) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Veterinærkomité —

⁽¹⁾ EFT L 224 af 18.9.1990, s. 19.

⁽²⁾ EFT L 3 af 6.1.2001, s. 27.

⁽³⁾ EFT L 269 af 21.10.2000, s. 54.

⁽⁴⁾ EFT L 308 af 8.12.2000, s. 35.

⁽⁵⁾ EFT L 147 af 31.5.2001, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT L 173 af 27.6.2001, s. 12.

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

I beslutning 2000/639/EF foretages følgende ændringer:

1) I artikel 1 indsættes som stk. 3:

»3. Det maksimale EF-tilskud til de enkelte overvågningsprogrammer kan tages op til revision under hensyntagen til de rapporter, der er omhandlet i artikel 20 i beslutning 2000/773/EF. Det samlede EF-tilskud må dog højst udgøre 65 850 000 EUR.«

2) Bilaget affattes som angivet i bilag I til nærværende beslutning.

Artikel 2

I beslutning 2000/773/EF foretages følgende ændringer:

- 1) I artikel 2, stk. 2, ændres »197 700 EUR« til »1 742 000 EUR«.
- 2) I artikel 3, stk. 2, ændres »171 000 EUR« til »2 748 000 EUR«.
- 3) I artikel 4, stk. 2, ændres »321 000 EUR« til »2 203 000 EUR«.
- 4) I artikel 5, stk. 2, ændres »3 450 000 EUR« til »17 143 000 EUR«.
- 5) I artikel 6, stk. 2, ændres »90 000 EUR« til »264 000 EUR«.
- 6) I artikel 7, stk. 2, ændres »1 136 000 EUR« til »3 436 000 EUR«.
- 7) I artikel 8, stk. 2, ændres »4 800 000 EUR« til »18 339 000 EUR«.
- 8) I artikel 9, stk. 2, ændres »210 000 EUR« til »6 469 000 EUR«.
- 9) I artikel 10, stk. 2, ændres »2 500 000 EUR« til »3 638 000 EUR«.
- 10) I artikel 11, stk. 2, ændres »82 500 EUR« til »204 000 EUR«.
- 11) I artikel 12, stk. 2, ændres »1 260 000 EUR« til »5 245 000 EUR«.
- 12) I artikel 13, stk. 2, ændres »180 000 EUR« til »566 000 EUR«.
- 13) I artikel 14, stk. 2, ændres »306 000 EUR« til »446 000 EUR«.
- 14) I artikel 15, stk. 2, ændres »577 800 EUR« til »609 000 EUR«.
- 15) I artikel 16, stk. 2, ændres »270 000 EUR« til »2 798 000 EUR«.

16) Artikel 18 affattes således:

»Artikel 18

EF-tilskuddet til de programmer, der godkendes i artikel 2-16, udgør

- 100 % af udgifterne (eksklusive moms) til indkøb af testkit og reagenser, dog højst 30 EUR pr. test, for test, der foretages i perioden 1. januar-30. juni 2001 på dyr, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1 og 2, i Kommissionens beslutning 2000/764/EF (*)
- 100 % af udgifterne (eksklusive moms) til indkøb af testkit og reagenser, dog højst 15 EUR pr. test, for test, der foretages i perioden 1. juli-31. december 2001 på dyr, der er omhandlet kapitel A, del I, punkt 2.1, 3 og 4.1, i bilag III til forordning (EF) nr. 999/2001
- 100 % af udgifterne (eksklusive moms) til indkøb af testkit og reagenser, dog højst 15 EUR pr. test, for test, der foretages i perioden 1. juli-31. december 2001 på dyr, der er omhandlet kapitel A, del I, punkt 2.2, 4.2 og 4.3, i bilag III til forordning (EF) nr. 999/2001.

(*) EFT L 305 af 6.12.2000, s. 35.«

17) I artikel 19 indsættes som stk. 2:

»2. Det maksimale EF-tilskud til de enkelte overvågningsprogrammer kan tages op til revision under hensyntagen til de rapporter, der er omhandlet i artikel 20. Det samlede EF-tilskud må dog højst udgøre 65 850 000 EUR.«

18) Artikel 20, litra b), affattes således:

»b) der til Kommissionen hver måned indsendes en rapport om programmets forløb og de afholdte udgifter senest fire uger efter hver rapporteringsperiodes udløb«

19) Artikel 20, litra c), affattes således:

»c) der senest den 1. juni 2002 fremsendes en endelig rapport om den tekniske gennemførelse af programmet, ledsaget af udgiftsbilag, og om resultaterne i perioden fra den 1. januar-1. december 2001; rapporten skal mindst omfatte de i bilaget omhandlede oplysninger.«

20) Der indsættes et bilag, der affattes som angivet i bilag II til nærværende beslutning.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. juli 2001.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

BILAG I

»BILAG

LISTE OVER PROGRAMMER FOR OVERVÅGNING AF BSE

Foreslået procentsats og EF-tilskud

Sygdom	Medlemsstat	Procentsats (indkøb af testkit og reagenser)	Maksimumsbeløb (EUR)
BSE	Belgien	100 %	2 748 000
	Danmark	100 %	2 203 000
	Tyskland	100 %	17 143 000
	Grækenland	100 %	264 000
	Spanien	100 %	3 436 000
	Frankrig	100 %	18 339 000
	Irland	100 %	6 469 000
	Italien	100 %	3 638 000
	Luxembourg	100 %	204 000
	Nederlandene	100 %	5 245 000
	Østrig	100 %	1 742 000
	Portugal	100 %	566 000
	Finland	100 %	446 000
	Sverige	100 %	609 000
Det Forenede Kongerige	100 %	2 798 000	
I alt			65 850 000 ^a

BERIGTIGELSER**Berigtigelse til Kommissionens forordning (EF) nr. 1529/1999 af 13. juli 1999 om tarifiering af visse varer i den kombinerede nomenklatur**

(De Europæiske Fællesskabers Tidende L 178 af 14. juli 1999)

Side 11, kolonne 3, begrundelse for produkt 3 (andet afsnit), KN-kode 6307 90 99:

i stedet for: »Varen har karakter af en rygsæk ...«

læses: »Varen har ikke karakter af en rygsæk ...«
